

Dr. Kovács Arthur ügyvéd

Iroda címe: 6724 Szeged, Csongrádi sgt. 106.
Telefon: (62) 899-396, Mobil: (30) 239-4383, Fax: (62) 998-497
E-mail: iroda@kovacs-ugyved.hu

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti utca 35-45

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/1751-F/2017</u>	
Érkezett: <u>2017 DEC 18.</u>	
Éldány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>db</u>	<u>du</u>

Hivatkozási szám: IV.1751-3/2017

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Megkaptam a 2017. november 09-i IV.1751-3/2017 számú hiánypótlási felkérésüket. Köszönöm, hogy lehetőséget adnak a hiányos indítvány kijavítására az ügyfelem számára nagyon jelentős ügyben, amelyben a sorsa, mondhatni az egész hátralévő élete függ az indítvány érdemi elbírálásától.

Az alkotmányjogi panasz Alkotmánybírósági elbírálásának gyakorlati lehetőségét az Abtv. ismeretén túl mi is csak a Tisztelt Alkotmánybíróság határozatainak és végzéseinek indoklásából ismerjük. Ebből adódóan, amikor felmerült az ügyben, hogy egyes Be. szakaszok szó szerinti alkalmazása, (kiforgatása) illetve nem alkalmazása súlyosan sérti ügyfelem alkotmányos jogait, abból úgy ítéltük meg, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint indokolt felülvizsgáltatni ezen Be. szakaszok Alaptörvény ellenességét. Erről szól az alkotmányjogi panaszunk 14. és 16. oldala.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti eljárás lefolytatására a Be. 418. § (3).¹ bekezdését és a Be. 410. § (3), 417. § (3). bekezdést jelöltük meg, mint olyan jogszabályokat, amelyek alkalmazása vagy éppen nem alkalmazása esetében bekövetkezhet és a támadott döntések esetében be is következett az alkotmányos jogok megsértése. Ezt kiegészíteném itt a Be. 413. § (3). bekezdés megjelölésével is, mert itt is fenn áll az Alaptörvény ellenes jogalkalmazás joggyakorlata. Ami a támadott döntések esetében úgyszintén bekövetkezett.

Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú és a **Kúria Bpkf.I.557/2017/6** számú döntéseiből láthatóan vannak olyan gyakorlati helyzetek, amikor utólag válnak ismertté és bizonyíthatóvá perdöntő bizonyítékok és törvényi hatályon kívül helyezési okok. Ezen esetekben jelentős alkotmányjogi kérdés, hogy miként értelmezik, vagy miként alkalmazzák, illetve nem alkalmazzák a Be. 413. § (3).² bekezdés és a Be. 418. § (3) bekezdés törvényi előírásait. Továbbá a Be. 410. § (3), 417. § (3). bekezdés nem alkalmazásakor konkrétan megfosztják a terheltet az Alaptörvényi alkotmányos jogaitól. Alkotmányjogi panaszunk 14. és 16. oldala tömör, mégis részletes indoklást tartalmaz idevonatkozóan. Mindezek alapján azt kérem, hogy amennyiben lehetőség van az Abtv. 26. § (1) bekezdés szerint megvizsgálni a hivatkozott jogszabályok önkényes szelektív alkalmazásának Alaptörvényi alkotmány-ellenességét, akkor tegyék ezt meg a jogállami szint erősítése érdekében és ügyfelemmel szembeni jogsértések megállapítása érdekében. Amennyiben nincs lehetőség az itt hivatkozott Be. szakaszok alkotmányossági felülvizsgálatára, akkor alkotmányjogi panaszunk idevonatkozó jogorvoslati részét utasítsák el.

Véleményem szerint a bíróságok akkor is "alkalmaznak" egy jogszabályt, amikor a törvény egy kötelezettséget ír elő részükre, de ezt az előírást nem teljesítik. Ez a jog és tényhelyzet jól megfigyelhető a Be. 417. § (3). bekezdés esetében a Kúria Bpkf.I.557/2017 számú és a Fővárosi

¹ 418. § (3) Minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul.

² 413. § (3) Az ugyanazon jogosult által a korábbival azonos tartalommal ismételt előterjesztett vagy egyébként a korábbival azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a bíróság mellőzheti.

Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016 számú eljárásaiban, döntéseiben. Márpedig a törvényi kötelezettség megtagadása ebben az ügyben alkotmányellenes volt, aminek megállapítására kizárólag a Tisztelt Alkotmánybíróság jogosult és kötelezett.³

A hiánypótlási kérelem 2. oldal első bekezdésére nyilatkozom, hogy ügyfelem alkotmányjogi panasza határozott kérelmet tartalmaz a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntéseinek alkotmányellenessé történő nyilvánítására és megsemmisítése. A hivatkozott bírósági **döntések** alkotmányellenes indoklásának a 14 db konkrét és határozott alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések vonatkozásában külön pontokba szedett, tömören és részletesen leírt indoklást tekintjük. A döntések Alaptörvényi alkotmányellenességét alapvető fontosságú alkotmányjogi kérdésekkel mutattuk be és így a nevesített kérdésekhez tartozóan írtuk le lépésről lépésre azon **indoklást**, hogy a döntés miben és milyen Alaptörvényi alkotmányos jogokat sért. Ezért kérem, hogy az ott felsorolt érvelés és indoklás alapján bírálják el az alkotmányjogi panaszkunkat.

Az Abtv. 26. és 27. szakaszainak törvényi szövege mindenütt a „**bírói döntés**”-re vonatkoztatja az alkotmányjogi panasz alapján történő jogorvoslatot, a törvényi szövege írja azt, hogy amennyiben a „**bírói döntés**” az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, akkor van helye alkotmányjogi panasznak. A támadott bírósági **döntések** esetében egyértelmű az Alaptörvényi alkotmányos jogsértés.

Az Abtv. 29. § szerinti befogadási kritériumot mi úgy értelmeztük, hogy az alkotmányjogi panaszban a bírói **döntést** érdemben befolyásoló **alaptörvény-ellenesség kerüljön nevesítésre**. Ennek alapján a „**bírói döntés**” alaptörvény-ellenességét kellett megindokolnunk, és nem kell külön részletezni, hogy a döntések indoklásának mely szavai, mozzanatai valósítják meg az alaptörvény-ellenességet, mert valójában a „**bírói döntés**”-ben jelenik meg konkrétan az „alaptörvény-ellenesség.” Amennyiben a támadott bírói döntések elemzésébe kezdtünk volna, az a bírói mérlegelés vitatásának tűnhetett volna. Márpedig itt nem arról van szó, hogy mi az alkotmányjogi panasszal a nevesített eljárások bírói mérlegelést vitatnánk! Erről szó sincs! Egyetérték Dr. Czine Ágnes 1207/2014 AB ügy kapcsán kifejtett különvéleményével, hogy az Alkotmánybíróság nem válhat IV. fokú bírósággá [30], VISZONT idetartozik az is, hogy láthatóan vannak olyan ügyek, mint ügyfelem ügye, ahol sorozatosan, már a 24. alkalommal, **alapvető alkotmányos jogok megsértésével** utasítják el, hogy ügyfelem az ítéletéből megismert felbujtás ellen érdemben védekezhessen és az ítéleti felbujtást jogi és tény szinten cáfolja. Ilyen esetben ki kell mondani, hogy a támadott bírósági döntések abszolút alkotmányellenesek. A törvényi jogorvoslati jogok biztosítása helyett konkrétan megtagadják az Alaptörvényi szinten védett jogorvoslati lehetőséget. Ez abszolút Alaptörvényi alkotmányos jogsértés! Ami a bírói döntésben jelenik meg. Alkotmányjogi panaszkunkban konkrétan nevesítettük, hogy a támadott bírói döntések melyik Alaptörvényi alkotmányos jogot mivel sértik meg. Az ok-okozati összefüggés nevesítése tömör és mégis részletes.

A hiánypótlási kérelem 2. oldal (2) bekezdésére nyilatkozom, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése valójában tényleg csak áttételesen sérült a Be. bizonyos hiányosságai okán, viszont a támadott bírói döntések jogbizonytalanságot teremtettek. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése ügyfelem számára is biztosítja, hogy bizalommal forduljon bármely bírósághoz jogorvoslatért! Márpedig tény, hogy ügyfelem nem kapta meg a **jogállami** jogorvoslati lehetőséget sem! Az nem érdemi jogorvoslat, hogy papíron akárhányszor beadhat perújítási kérelmet, de egyetlen nevesített tanúját sem hajlandóak meghallgatni, egyetlen bemutatni kívánt perújítási bizonyítékát sem engedik nyitott bizonyítási eljárásban megítéltetni, illetve nem hajlandóak érdemben foglalkozni az utólag ismertté és bizonyíthatóvá vált abszolút törvényi hatályon kívül helyezési okokkal. Véleményem szerint a „jogállamiság” magába foglalja a „demokratikus jogállam” **polgárainak** az Alaptörvénybe foglalt alkotmányos jogait is.

³ Alaptörvény 24. cikk (1) Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve.

Egy jogállam csak akkor jogállam, ha minden polgára – legalább a bíróságokon – érvényesíteni tudja jogait. Márpedig ebben az ügyben az eljáró bírói tanácsok megtagadták ügyfelemtől a jogállami jogainak érvényesíthetőségét. Ezzel közvetve megsértették az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését. Innentől kezdve a Tisztelt Alkotmánybíróság jogértelmezésébe tartozik, hogy vizsgálja, vagy nem vizsgálja azt, hogy a jogszolgáltatásra hívatott bíróság jogfosztása sérti-e az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés bírói döntéssel történő megsérthetőségét társadalmi szempontok alapján is indokolt volna vizsgálniuk. Ezért idevonatkozóan fenntartom az alkotmányjogi panaszban foglaltakat.

A hiánypótlási kérelem 2. oldal (3) bekezdésére nyilatkozom, hogy az „Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések”-hez külön pontokban nevesített érveinket tartjuk a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú és a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntéseinek alaptörvény-ellenességét bizonyító indoklásának.

Alkotmányjogi-panaszunk érdemi elbírálása érdekében leírok itt pár részletet a Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú végzéséből, ami mélyebben rámutat a döntés alaptörvény ellenességére. Mindezt annyi észrevétellel, hogy az itt leírtakat nem tekintjük a támadott döntés mérlegelési vitatásának, hanem a Tisztelt Alkotmánybíróság hiánypótlási felkérésnek eleget téve egészítjük ki alkotmányjogi panaszunk indoklását. A Fővárosi Ítélőtábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntés alkotmányellenességének indoklását pedig az alkotmányjogi panaszunkhoz mellékletként csatolt fellebbezésünk részletesen tartalmazza. Az alkotmányjogi panaszunk érdemi elbírálásának megkönnyítése érdekében a fellebbezésben leírt érveket külön mellékletbe foglalva itt is csatoljuk. Tekintettel arra, hogy amennyiben lehetséges a 3265/2014 (XI.4) AB határozat [40].⁴ bekezdésében leírtak szerint a „büntetőeljárás egészének az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata”, akkor kérem, hogy a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bpi.11.269/ 2016/6 számú döntés alkotmányellenességét is vizsgálják meg. Továbbá egészen az alapügy megindításáig visszamenőlegesen – vagy amíg lehetséges – vizsgálják meg az eljárások alkotmányellenességét és alkotmányos jogsértés tapasztalása esetén az Abtv. 43. § (1)-(4) szerint járjanak el.

A Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú végzés alkotmányellenességének részletesebb részletezése a végzés bekezdés-számainak felhasználásával:

[2] A Kúria indoklása itt kihagyja, hogy eddig egyetlen nevesített tanút sem engedtek meghallgatni a felbujtás köréről. Még a Be. 408. § (4). bekezdés szerint kért tanúkat sem, akiknek 2012.01.18-án megszűnt a titoktartási kötelezettségük az ügy egészére vonatkozóan. Ahogyan a Kúria indoklása itt azt is elhallgatja, hogy az ügyfelem alibijének az igazolására az első gyanúsított kihallgatása óta felhasználni kívánt bizonyítékot az előkerülése óta sem engedték nyitott bizonyítási eljárásban megítéltetni. Amivel ennyi év elteltével is igazolhatná a szavahihetőségét. A Kúria itt elhallgatja azt is, hogy a 32 oldalas perújítási kérelem IV. témaköre a 22-24. oldalain teljesen új bizonyítékot ajánl fel [redacted] valódi szerepére vonatkozóan az ügyben.

A Kúria itt elhallgatja azt is, hogy a 32 oldalas perújítási kérelem I-es témaköre a 10.-oldaltól a 17. oldal végéig a tűzvizsgálati szakértő alapeljárások tárgyalásairól elmaradt hiányosságait pótolja egy teljesen új szakértői szakvéleménnyel. Az elme szakértők és a tűzvizsgálati szakértő tárgyalásra történő idézésének és meghallgatásának elmaradása eleve egy abszolút törvényi hatályon kívül helyezési ok egy életellenes és közveszély okozás miatt tárgyalt ügy esetében. Egy

⁴ 3265/2014. (XI. 4.) AB határozat [40] 2.3. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt a másodfokú bíróság ítélete ellen terjesztette elő, ugyanakkor a beadványból kiderül, hogy a vélt jogsérelmek részben az első fokú eljárás során következtek be. Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 348. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezéssel támadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, a másodfokú bíróság ítéletének megtámadása alapot ad az Alkotmánybíróság számára az ügyben meghozott első fokú döntésnek és a büntetőeljárás egészének az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára.

ilyen új bizonyítékot nem lehet önkényesen kizárni csak úgy, hogy nem pótolják a jogsértést okozó hiányosságokat.

Abszolút Alaptörvényi alkotmányos jogokat sért az, amikor a bíróság a jogorvoslati jog biztosítása helyett megtagadja, hogy a terhelt nyitott bizonyítási eljárásban hallgattathassa meg a mellette szóló tanúkat, szakértőket, illetve nyitott bizonyítási eljárásban ítéltethesse meg az ártatlanságát bizonyító bizonyítékokat. A Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú **önkényes** döntése súlyosan megsértette ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát. (Részletek az alkotmányjogi panaszunkban és a hozzá mellékelt perújítási kérelemben.)

- [4] A Kúria indoklása itt elhallgatja, hogy ügyfelem a vádhoz kötöttség elvének a megsértését jelentette be és ehhez Új BIZONYÍTÉKOKAT nevesített a perújítási kérelmében. Továbbá ki lett fejtve, hogy a vád és a bizonyítási eljárás tárgyává nem tett – egyébként nem is létező – cselekvőségre – jelen ügyben a felbujtásra – nem alkalmazható a Be. 2. § (4). bekezdése szerinti vádtól eltérő minősítés lehetősége.
- [5], A Kúria indoklása sajnos itt elhallgatja, hogy ügyében valóban bekövetkezett az államtitok-sértés bűncselekményének terhére történő elkövetése azzal, hogy az alapügyben a Be. 70/C § (5)/b, pont törvényi előírás ellenére még az ügyről tett feltáró vallomását is hozzáférhetetlenné tették számára, védői és a bíróság számára. Márpedig ez a régi Btk. 221. § egyik jogellenes magatartása, mégpedig a „jogosultaktól való hozzáférhetetlenné tétel.” Ezen tény ellenére a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntését meghozó bírói tanács elnöke felmentette a nevesített bűncselekményeket elkövető rendőrtiszteket.
- Erre nem lehet alappal azt mondani, hogy itt nem jelenhetett meg az elfogultság, illetve, hogy az elfogultság ne lett volna kellően megindokolva. Itt inkább a Kúria elfogultsága is megjelent. Ez pedig abszolút Alaptörvényi alkotmányos jogokat sért. (Részletek az alkotmányjogi panaszunkban és a hozzá mellékelt 5.Bpi.11.269/2016/6 számú végzésre írt fellebbezésben.)
- [6] A Kúria indoklása sajnos itt elhallgatja, hogy minden jogállamban alapkövetelmény, hogy a terheltet elítélő ítéletindoklás tartalmazza a terhelt azon cselekvőségének leírását, hogy ő „**hol-mikor-mivel-mire**” kiterjedően követte el – jelen esetben – az ítélet szerinti felbujtást. Az alapügyi ítéletek ezt nem tartalmazzák. Valóban nem kell ahhoz NAIH állásfoglalás, hogy amikor a terhelt bejelenti, hogy az ítélete nem tartalmazza az ítéleti bűncselekmény jogellenes cselekvőségének általa elkövetettként történő leírását, akkor ezt érdemben megvizsgálják. Azt sem kell kommentálnom, hogy amíg a hatóságok ezt nem tudják nevesíteni, addig a bejelentés, panasz és a jogsértés ténye alapos. Ez a legsúlyosabban sérti az Alaptörvényben biztosított idevonatkozó alkotmányos jogokat. (Részletek az alkotmányjogi panaszunkban.)
- [7] A Kúria indoklása itt is arra mutat rá, hogy a CD lemez tartalmát sem vizsgálták meg, mert a 3 pdf file valójában 7 db TÜK számra felvett jegyzőkönyvet tartalmaz, köztük ügyfelem feltáró vallomását 2001 végéről, az egész ügyről, a gyűjtogatás kiváltó okával együtt. Ez a mai napig nem lett nyitott bizonyítási eljárásban felhasználva: Márpedig ez súlyosan jogsértő ügyfelemre nézve, hogy az ügyről tett feltáró vallomását sem használhatja fel a védekezéséhez, ártatlansága bizonyításához. A többi vallomásról nem is beszélve, ami mind-mind a szavahihetőségét támasztja alá, illetve ma is alkalmasak új perújítási bizonyítékként arra, hogy I. r. tettes és C. [redacted] tanú" miért vonták őt bele ebbe az egész ügybe teljesen ártatlanul. A Kúria ezen bizonyítékok nyitott bizonyítási eljárásban történő megítélhetőségét is megtagadta. Ez is a legsúlyosabban sérti az Alaptörvényben biztosított idevonatkozó alkotmányos jogokat. (Részletek az alkotmányjogi panaszunkban.)
- [8] A Kúria indoklása itt leírja a vádhoz kötöttség elvének megsértését jelentő joghelyzet bejelentésének tényét, majd úgy dönt, hogy teljesen rendben van az, ha valakit olyan bűncselekményi magatartásért ítélnék el, ami nem lett a vád és a bizonyítási eljárás tárgyává téve,

illetve nem is létezik, mint ahogyan azt láthatjuk.

Egy ilyen döntés a legsúlyosabban sérti az Alaptörvényben biztosított idevonatkozó alkotmányos jogokat. (Részletek az alkotmányjogi panaszunkban.) A Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú **önkényes** döntése súlyosan megsértette ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

[9] A Kúria indoklása itt leírja, hogy sérelmeztem azt, hogy a fővárosi Ítéltábla kvázi lefordította, más értelemmel látta el perújítási témaköreinkben nevesített perújítási okokat és perújítási bizonyítékainkat, majd az így átértelmezett dolgokat kezdte el pontról-pontra elutasítani, mintha annak bármi valós köze lenne az eredeti perújítási kérelem témaköreinek tartalmához.

A Kúria indoklása nem tér ki arra, hogy ez mennyire jogsértő. Ez is súlyosan sérti az Alaptörvényben biztosított idevonatkozó alkotmányos jogokat. (Alaptörvényi alkotmányos jogok megsértésének részletei az alkotmányjogi panaszunkban.)

[10] Az [5] bekezdéshez leírt érveléseim ide is vonatkoznak.

[11] A Kúria indoklása itt leírja, hogy abszolút törvényi hatályon kívül helyezési okokat is nevesítettünk. Ennek ellenére nem tesz bejelentést erről a Be. 417. § (3). bekezdés törvényi kötelezettség ellenére. Márpedig ez így súlyosan sérti az Alaptörvényben biztosított idevonatkozó alkotmányos jogokat. (Alaptörvényi alkotmányos jogok megsértésének részletei az alkotmányjogi panaszunk 16. oldalán.)

[12] A kérésem teljesen jogos és indokolt volt. Súlyosan sérti az Alaptörvényi alkotmányos jogokat az olyan bírói döntés, ami megtagadja a terheltől az ártatlansága igazolhatóságát és bizonyíthatóságát.

[13] A Legfőbb Ügyészség indítványa éppúgy súlyosan sérti ügyfelem Alaptörvénybe foglalt idevonatkozó alkotmányos jogait, mint a támadott bírói döntések. (Az eddigi érveléseimet idevonatkozóan is fenntartom.)

[14] A Legfőbb Ügyészség mellébeszél, mert szóba sem hozta a „vádhoz kötöttség elvének a megsértését”, amiről az egész perújítási kérelmünk II. témaköre szólt, ami nem más, mint az, amikor a bíróság egy olyan bűncselekményi megatartásért ítéli el a vádlottat, ami nem lett a vád és a bizonyítási eljárás tárgyává téve. Jogállamiságot sérti az, ha az ügyészség vagy a bíróság mellébeszéléssel kerüli ki a perújításra okot adó perdöntő bejelentéseket.

[15] Kérem, jól figyeljék meg a Legfőbb Ügyészség itt hivatkozott érvelését: „az I-fokon eljáró bíró elfoglaltsága nem bír relevanciával, mert II-fokon már nem az a bíró jár el.” Érdekel, hogy ezt a Tisztelt Alkotmánybíróság is így gondolja-e?

[16] Nagyon téves és súlyosan jogsértő a Kúria itt leírt érvelése, mert a tűzvizsgáló szakértő és az elmeszakértők tárgyaláson való jelenléte egy közveszély okozás és életellenes ügyben nem szubjektív igény, hanem töretlen eljárási kritérium. El lehet vetni egy szakértő szakvéleményét, DE ebben az esetben csak akkor, ha pótolják más szakértő kirendelésével, mert önmagában a szakértőhöz feltett kérdések is perdöntő hiányosságra mutattak rá. A Kúria érvelése itt pedig önellentmondásossá válik, mert az elutasító döntés arról szól, hogy nem nevesítettünk perújítási bizonyítékokat. Márpedig a tárgyalásról elmaradt szakértők nyitott bizonyítási eljárásban történő meghallgatásának kérése önmagában az.

Az ilyen érvelés súlyosabban sérti ügyfelem Alaptörvényben biztosított idevonatkozó alkotmányos jogait. (Alaptörvényi alkotmányos jogok megsértésének részletei az alkotmányjogi panaszunkban.)

- [17] Az elmeszakértők felelősségelhárításáról szóló egybehangzó szakvéleményei nem ítélt adatok! Egyetlen szóval sem említi meg a hivatkozott részeket egyetlen ítéletindoklás sem! Márpedig ahhoz, hogy azok ítélt adatoknak legyenek tekinthetőek, minimum egy-két mondatban ki kellett volna zárni a bizonyítékok köréből az ítéletindoklásnak. De erre nem volt ok, és mivel a felelősségelhárító megállapítások nem illett bele az elsőfokú bíró koncepciójába, ezért nem is foglalkozott vele.
A titkosított jegyzőkönyveket pedig el sem olvasták, amit az bizonyít a legjobban, hogy 2012.01.18-tól már eleve nem is titkosak, illetve az bizonyít még, hogy egyetlen egyszer sem tudta senki helyesen nevesíteni azok ügyszámát egyetlen hivatkozásban sem. Így pedig nem lehet azok tartalmáról érdemben állást foglalni.
Márpedig az ilyen értelmezés súlyosan sérti ügyfelem Alaptörvényben biztosított idevonatkozó alkotmányos jogait. (Részletek az alkotmányjogi panaszunkban.)
- [18] A Legfőbb Ügyészség indítványa súlyosan sérti ügyfelem Alaptörvényben biztosított idevonatkozó alkotmányos jogait.
- [19] A fellebbezésünk Alaptörvényi alkotmányos jogi szinten is nagyon megalapozott.
- [20] Azt senki sem vitatja, hogy a törvényi hatályon kívül helyezési okok nem perújítási okok! Viszont az is tény, hogy perújítási bizonyítékok is feltárhatnak abszolút törvényi hatályon kívül helyezési okokat. A perújítási kérelmünk szinte minden témaköre tartalmaz ilyen bizonyítékot. Az viszont súlyosan sérti ügyfelem Alaptörvényben biztosított idevonatkozó alkotmányos jogait, hogy a törvényi hatályon kívül helyezési okokkal nem foglalkozik maga a KÚRIA!
- Miként is kezdődik a Be. 417. § (3). bekezdése⁵: **„Ha bármely bíróság”** Ez a törvényi előírás pedig a Fővárosi Ítéltábla bíraira és a Kúria bíraira is vonatkozik! Ezt semmibe vették a támadott döntéseket meghozó bírók. **Ezzel megsértve ügyfelem Alaptörvénybe foglalt jogorvoslati jogát!**
- [21] Mind a perújítási kérelmünk, mind a fellebbezésem arról szólt, hogy amennyiben az új bizonyítékokkal igazolt törvényi hatályon kívül helyezési okokat nem lehet perújítás keretében elbírálni, AKKOR az eljárók tegyenek eleget a Be. 417. § (3). bekezdésében foglalt törvényi kötelezettségeiknek. Már pusztán azzal megsértették ügyfelem Alaptörvényi alkotmányos jogát, hogy nem tettek eleget törvényi kötelezettségeiknek. Ezzel szemben pedig nincs jogorvoslati lehetőségünk, ahogy arra az alkotmányjogi panaszunk 16. oldalán rámutattunk.
- [22] – [26]. bekezdésekhez: Perújítási kérelmünk minden témaköre külön-külön kimeríti az itt felsorolt perújítási kritériumokat! Ennek ellenére ráfogni, hogy azok nem új bizonyítékok, nem alkalmasak az ítélet megváltoztatására nem más, mint súlyos jogfosztás! Amit az bizonyít a legjobban, hogy a nevesített tanúk meg sem lettek hallgatva, így miként lehetne megítélni, hogy ismereteik mire alkalmasak vagy mire nem?
- [27] Nem igaz a Kúria állítása. Új a szakértői szakvélemény, új a [REDACTED] érintettségét igazoló bizonyíték, és minden nevesített tanú vallomása új bizonyíték addig, amíg nem kerül sor nyitott bizonyítási eljárásban történő meghallgatásukra. A Kúria érvelése itt valótlan és alaptalan! A Kúriának el kellett volna rendelni a tűzvizsgálati szakértő szakkérdésekre adott válaszainak értelmezését egy új nyitott bizonyítási eljárásban. Ugyanis alapjaiban perdöntő, hogy volt-e szándékegység, illetve amennyiben igen, akkor az mire terjedt volna ki! Ugyanis tudvalévő, hogy bárminemű részesi magatartás csak a szándékegység határáig büntethető. Márpedig ebben az ügyben senki nem vizsgálta a szándékegység létét vagy annak létezése esetén a határait. **Pusztán ennek a felismerése is perújítási ok!** Az ezzel való nem foglalkozás nem más, mint

⁵ Be. 417. § (3). bekezdése: „Ha bármely bíróság, más hatóság vagy hivatalos személy a hivatali hatáskörében azt észleli, hogy büntetőügyben a terhelt sérelmére felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló törvénysértés történt, köteles erről a legfőbb ügyészt értesíteni.”

ügyfelem Alaptörvényi alkotmányos jogorvoslati jogának megsértése.

[28] A Kúria Bpkf.III.133/2014/5. számú végzése is jogsértő volt.

[29] Ez a bekezdés nem szólhat a perújítási kérelmünkről és annak elutasításáról, mert egyetlen érvelésnek sincs alapja. Nem vonatkoztatható a mi perújítási kérelmünkre és az elutasításra, illetve annak fellebbezésére.

[30] Szomorú, de ez van! Úgy látszik a Kúriának belefért ez az értékrendjébe.

[31] A felállított téves vélelem alapján nem is juthattak más álláspontra. A valóság viszont teljesen más, mint ahogy azt az [5] bekezdéshez írt érvelésben kifejtettem.

[32] A Be. 21. § (1)/e, pontjával kapcsolatban a Tisztelt Alkotmánybíróság kifejtette már a véleményét a 21/2016 (XI.30) AB határozat [43] és [44] bekezdésében. Ismert tény, hogy a Kúria nem osztja a Tisztelt Alkotmánybíróság idevonatkozó jogértelmezését. Alkotmányjogi panaszunk 17. oldala részletesen kitér erre.

[33] – [34] A 25/2013 (X.4) AB határozat [37]. és [38]. bekezdéseit érdemes volna újra elolvasnia és megértenie minden Kúriai bírónak is, mert a jogállami bíráskodás alapértékeit fogalmazta meg a Tisztelt Alkotmánybíróság a hivatkozott AB határozati részben. A támadott **Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6** számú és a **Kúria Bpkf.I.557/2017/6** számú döntései minden téren megsértik a 25/2013 (X.4) AB határozat [37]. és [38]. bekezdéseiben leírtakat. Ugyanis az itt nem kérdés, hanem tény, hogy konkrétan minden perújítási bizonyíték megítélését MEGTAGADTÁK! Ezen túl pedig MEGTAGADTÁK a törvényi hatályon kívül helyezési okok bejelentését is a Legfőbb Ügyésznek. (Részletek az alkotmányjogi panaszunkban.)

[35] Alkotmányjogi panaszunk 6. oldalán a [35] bekezdéshez leírtak tartalmazzák, hogy a Békés Megyei Ügyvédi Kamara Elnöke az Ügyvédvilág 2017/2-es számában „Össztűz alatt a bírói kizárásra vonatkozó szabályok” címen 4 oldalas cikkben fejtette ki, hogy ami ma alkotmányellenes az tegnap is az volt.

[36] Az I-fokú ítéletet meghozó bíró tagja a fellebbezést elbíráló bírói tanácsnak! Így a legközelebbi munkatársainak kellett volna kimondani közvetlen kollégájukról, hogy egy olyan **justizmord** ítéletet hozott 12 évvel korábban, amire teljesen alaptalanul szabott ki 30 éves ítéletet ügyfelem vonatkozásában. A jog és tényhelyzet nem fog megváltozni, ügyfelem utólag nem lesz bűnös a 2001.08.15-i gyűjtogatásban! (Részletek az alkotmányjogi panaszunkban.)

[37], Mindezek alapján a **Kúria Bpkf.I.557/2017/6** számú döntése teljesen elfogult, megalapozatlan és szinte minden pontjában súlyosan sérti ügyfelem Alaptörvényi alkotmányos jogait!

Az Alaptörvény révén is biztosított jogorvoslati jog nem csak megsértésre, hanem sárba tiprásra került a támadott bírósági döntések jogsértéseivel. Ezáltal a bírói döntések is alkotmányellenessé váltak. Erről szól az alkotmányjogi panaszunk.

Tekintettel arra, hogy ügyfelem sorsa, egész hátralévő élete függ attól, hogy befogadják-e érdemi vizsgálatra az alkotmányjogi panaszunkat **kérem**, hogy fogadják el a hiánypótlást és semmisítsék meg a támadott bírósági döntést vagy döntéseket azok Alaptörvény-ellenességének okán.

Ügyfelem jogi és erkölcsi helyzete teljesen egyedülálló. Már sokadikára tanulmányoztam át a teljes ügyiratát és még mindig megdöbbenve állok előtte, hogy egyetlen tevőleges magatartást sem követett el a 2001.08.15-i gyűjtogatás vonatkozásában, mégis életfogytig tartó szabadságvesztés büntetést kapott a semmire. Ma már konkrét tény, hogy a legkisebb felbujtói magatartás sem szerepel a peradatokban. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) 2017/727/V

állásfoglalás alapján sorkerült egy perbírószági eljárásra a Szegedi Törvényszéken,⁶ ahol a per tárgya az volt, hogy a Legfőbb Ügyészség alperesként válaszolja meg, hogy az ítéleti felbujtás jogellenes magatartása fellelhető-e a Fővárosi Bíróság (ma már Törvényszék) 6.B.262/2003.bü peradataiban vagy nem. Két tárgyalásra került sor, és maga a Legfőbb Ügyészség sem tudott egyetlen olyan peradatot sem nevesíteni, hogy „**hol-mikor-mivel-mire**” kiterjedően került volna sor az ítéleti felbujtásra [REDACTED] által elkövetetten. Pusztán a per léte is bizonyítja, hogy nincs felbujtó cselekvőség ügyfelem által elkövetve, mégis felbujtásra van kiszabva a 30 éves ítélete.

Aki bűnös, annak könnyedén nevesíteni lehet, hogy hol, mikor, mit követett el. Ügyfelem vonatkozásában viszont egyetlen olyan peradatot sem találunk a vádbeszédben elhangzott iratellenes ügyészi állításon kívül, ami egyetlen jogellenes cselekvőségét nevesítené. Nem csak felbujtásra nincs peradat, hanem semmilyen bűnsegédi magatartásra sem. **Márpedig így ez egy justizmord ítélet!**

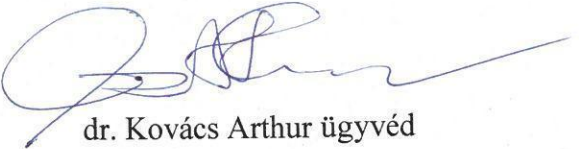
Jogállami értékrend és követelmény, hogy a tévesen elítélt személy rehabilitálásra kerüljön. Ezek alapján kérem, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság hívja fel a jogfosztások sorát elkövető Fővárosi Ítéletáblát, hogy függesszék fel Kovács Zsolt ügyfelem büntetésének végrehajtását az érdemi jogorvoslati eljárások befejezéséig. (3265/2014. (XI. 4.) AB határozat [47],[48])⁷ Egyben kérem, hogy fogadják be alkotmányjogi panaszunkat, bírálják el azt érdemben és állapítsák meg a **Kúria Bpkf.I.557/2017/6** számú döntéséről, hogy az súlyosan megsértette ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

Szeged, 2017. december 15.

Tisztelettel:

Kovács Zsolt indítványozó

képviseli:


dr. Kovács Arthur ügyvéd

 **Dr. Kovács Arthur**
Ügyvéd
Iroda: 6724 Szeged,
Csongrádi sgt. 108.
Mobil: 30/239-4385
Aszószám: 90095215-1-26

⁶ Szegedi Törvényszék 1.P.21.027/2017

⁷ [47] 3. Az indítványozó azt is kezdeményezte, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján eljárva hívja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának a felfüggesztésére.

[48] Az utalt jogszabályhely értelmében az Alkotmánybíróság eljárásában kivételesen a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére hívhatja fel a bíróságot. Erre a döntésre akkor kerülhet sor, ha az alkotmánybírószági eljárás várható tartamára vagy a várható döntésre tekintettel, súlyos és helyrehozhatatlan kár vagy hátrány elkerülése érdekében, vagy más fontos okból indokolt, és a bíróság az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján a döntés végrehajtását nem függesztette fel.

MELLÉKLET:

A Tisztelt Alkotmánybíróság hiánypótlási felkérésnek eleget téve kiegészítjük itt az alkotmányjogi panaszunk indoklását a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntésének elemzésével is, ami mélyebben rámutat a döntés alaptörvény ellenességére. Mindezt annyi észrevétellel, hogy **az itt leírtakat nem tekintjük a támadott döntés mérlegelési vitatásának, csak a Tisztelt Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívásnak kívánunk eleget tenni**, hogy amennyiben a Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú végzésén kívül a megelőző bírói döntések Alaptörvényi alkotmányellenessége is vizsgálható, akkor ehhez is rendelkezésre álljon megfelelő indoklás. Az itteni érvelést a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú végzésével szembeni fellebbezésemből veszem át az Alaptörvényi alkotmányos jogok megsértésének leírásával. Az indoklásában az ítéltáblai végzés oldalszámlára és bekezdésére egyszerű hivatkozással fogok utalni az oldal/bekezdés jelöléssel (pl.: 3. oldal 1. bekezdés = 3/1)

AZ ELSŐFOKÚ VÉGZÉS ALAPTÖRVÉNYI ALKOTMÁNYOS JOGSÉRTÉSEI:

3/1

§ (1) bekezdés a/ pontjának mindenben megfelelő perújítási bizonyíték. Az alapeljárásban NEM lett tisztázva SEMMILYEN SZÁNDÉKEGYSÉGI KÉRDÉS, sem emberölés, sem közveszélyokozás vonatkozásában. Az akkori Btk. 21. § kommentárja a következőket tartalmazza: „...A részes nem felel sem a szándékon túli eredményért (régí Btk. 15. §) sem a tettes által megvalósított mennyiségi, illetve minőségi túllépésért.” Az ítélet ezt nem vette figyelembe, a szándékegység tisztázása nélkül azonos ismereteket tulajdonított [REDACTED] és Kovács Zsolt-nak. Ennek okán a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú végzése a perújítási kérelem I-es témakörének elutasítása vonatkozásában alapjaiban sérti ügyfelem Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogát azzal sérti, hogy új perújítási bizonyítékát nem ítéltetheti meg törvény által felállított, független és pártatlan bíróság előtt tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül. (Nyitott bizonyítási eljárásban.) Továbbá a **XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogát azzal, hogy nem adnak számár lehetőséget arra, hogy perdöntő perújítási bizonyítékait nyitott bizonyítási eljárásban ítéltethesse meg. A perújítási jogot nem lehet önkényesen ledegradálni egy formai és csak papíron, elméleti szinten működő jogorvoslati lehetőségre.

5/3 1. pont: Természetesen ebben a „közveszélyokozás” miatti ügyben is elengedhetetlen, hogy nyitott bizonyítási eljárásban lehessen kérdéseket intézni a tűzvizsgálati szakértőhöz. Itt, ebben a helyzetben ezt kell biztosítani, amit a benyújtott tűzvizsgálati szakértői szakvélemény is tökéletesen igazol. **Ebben az ügyben biztos, hogy elengedhetetlen a szándékegység kérdéskörének tisztázása tűzvédelmi szakértő bevonásával.** Valótlán azon ítéltáblai érvelés, hogy az elsőfokú bíróság bármikor vizsgálta volna a szándékegység kérdéskörét a szakértőhöz feltett és a szakértő által megválaszolt kérdések PERDÖNTŐ szemszögéből. Ezért ezen felajánlott perújítási bizonyíték önkényes elutasítása nem más, mint ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogának önkényes megtagadása, mert az alkotmányos jogorvoslati jog nem azt jelenti, hogy csak bejelentési lehetőség van a jogorvoslatra, hanem azt a követelményt is magába kell, hogy foglalja, hogy a felajánlott bizonyítékot érdemben, nyitott bizonyítási eljárásban megvizsgálják. A Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú idevonatkozó döntése ezt önkényesen megtagadta.

5/5-6 TÉVES az az ítéltábla azon érvelése is, hogy a BH 1991.98. jogelemzés kérdése lenne ennek a témakörnek a perújítási bizonyíték vagy oka. Perújítási kérelmünk I-es témaköre a perújítási kérelmünk 10. oldalától a 17. oldaláig lépésről-lépésre tartalmazza idevonatkozóan a perújításra okot adó perújítási bizonyítékaink bemutatását. Vitán felül áll, hogy ez egy nyitott bizonyítási eljárásban **alkalmas** lehet az ügy tényállásának és a szereplők megítélésének megváltoztatására. A BH 2004.229., és a BH 2005.423. esetekben már több mint tíz éve közzétették, hogy a perújításról döntő bíróság a bizonyítékok bizonyító erejét nem értékelheti, csak azt, hogy **ALKALMAS LEHET-E** az ítélet megváltoztatására. **(Indokolt volna ezt Alkotmánybírósági szinten is rögzíteni.)** A tűzvizsgálati szakértői szakvélemény vonatkozásában az „alkalmas lehet-e kérdés” válasza vitathatatlanul: IGEN.

Perújítási kérelmünk 3. oldalán az **Alaptörvény XV. cikkéből kiindulva** hivatkozom a BH 1991.98., a BH 1989.438., és a Kúria Bfv.I.1.573/2014-es eseti döntésekre, mivel a bíróság előtt csak úgy lehet valaki egyenlő, ha számára is biztosítják azokat a jogokat, amit másoknak más eljárásokban biztosítanak. Ebben az ügyben alkotmányos alapelv, hogy ügyfelem számára is biztosítani kell azt, hogy a szándékegység kérdésköréit nyitott bizonyítási eljárásában tűzvizsgálati szakértőhöz feltett kérdésekkel tisztázhassa. A Be. 12. § és a Bszi. 2. § (2) bekezdésének törvényi előírásai az Alaptörvény XV. cikkében foglaltak biztosítására is kiterjednek, ezért ezt a perújítási bizonyítékot nem lehetett volna elutasítani, mert az elutasítás önmagában is jog- és törvénytörő, ezáltal az önkényes elutasítás egyben megvalósította ügyfelem alkotmányos jogainak megtagadását. Erre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú végzése alaptörvénytörő.

5/7-8 Téves a Győri Fellebbviteli Főügyészség és a Fővárosi ítéltábla azon vélekedése, hogy [REDACTED] szakvéleménye ne lenne alkalmas az ítéleti tényállástól eltérő tények megállapítására, mivel pontosan ez a szakvélemény mutat rá arra, hogy PERDÖNTŐ jelentőségű tisztázni azt, hogy Kovács Zsolt ügyfelem tett-e bármilyen olyan kijelentést, miszerint [REDACTED] I. r. tettes milyen mennyiségű gyújtóanyagot (benzint) használjon vagy nem tett semmi ilyen kijelentést. **A szakértő leírta, hogy amennyiben szóba sem került a benzin mennyisége, akkor ezt teljesen más megvilágításba helyezi ügyfelem helyzetét a felbujtás vonatkozásában.** Ügyfelem alapvető **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogát sérti, hogy teljesen önkényesen vette semmibe a szakértői szakvélemény idevonatkozó megállapítását a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú végzése. Általános jellegű (tehát nem a konkrét ügyre vonatkozó) kérdésekkel is meg lehet világítani, jelen ügynek ügyfelemre vonatkozó jog- és tényhelyzetét. Bizonyítja ezt a becsatolt tűzvizsgálati szakértői vélemény, mint új perújítási bizonyíték.

5/9 Az alapeljárásban kérdés sem merült fel arra, hogy I. r. tettes mennyi benzint és hova öntött volna ki. Ügyfelem vonatkozásában az sem merült fel, hogy mennyiségről, kiöntési helyről egyáltalán szót váltottak volna. A terhelés is egy lábtörlő meggyújtásáról szólt, nem egy ajtó leöntéséről, meggyújtásáról. Az elő sem került kanna vélelmezett ürtartalmából lett arra következtetve, hogy I. r. tettes mennyi benzint öntött ki, vagy azt hova öntötte ki. Márpedig ez **perdöntő** ebben az ügyben, mert a részes valóban nem felel a tettes által megvalósított mennyiségi vagy minőségi túllépését. **Ezen részlet tisztázása a bírói mérlegelés vitatásának tilalmába nem ütközik,** mert ez a kérdés nem lett vizsgálva, így mérlegelve sem. Perújítási kérelmünk szerint nem az a kérdés, hogy I. r. tettes milyen mennyiséget használt fel, hanem az, hogy tűzvizsgálati szakértői szempontok szerint perdöntő lehet-e a felbujtó részéről a mennyiség meghatározása vagy sem, mert 1 dl, vagy 1 liter, vagy 5-10 liter ugyanazt az eredményt okozta volna vagy nem. 1 deci benzin kilocsolása alkalmas lehetett volna ugyan tűz okozására, számottevő kárt azonban (valószínűleg) nem okozott volna. Ezért van jelentősége annak, hogy ha a felbujtás megállapítható, akkor az mire terjedt volna ki. Hol-mikor-mivel-milyen szöveggörnyezetben és mi hangzott volna el! Mert erre 12 év eltelté után sincs peradat! **A szakértő kategorikus válasza, hogy a mennyiség függvénye a tragédia bekövetkezte.** Ezen kérdés vizsgálata nélkül az ügyészség és a bíróság által oly erősen hangsúlyozott „ötletadás” sem határolható be, hogy az mire terjedhetett volna ki. Ez alapvető hiányossága az alapeljárásnak, ami kétségbevonhatatlanul teljesen megalapozatlanná tette az alapeljárásban megállapított tényállást. A szakértőnek feltett kérdések speciális kérdések, olyan releváns körülményeket kívánnak feltárni, amelyek szakértői kompetenciába tartozó szakválaszokkal ad lehetőséget a szándékegység meghatározására. A szándékegység vizsgálaton alapuló meghatározása teljesen elmaradt az alapeljárásban. Ezért ott nem is lett tisztázva a szándékegység határa. Ezért ezen felajánlott perújítási bizonyíték önkényes elutasítása nem más, mint ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogának önkényes megtagadása.

6/1 1. rész: Az alapítélet indokolásának 7. oldal 4. és 5. bekezdése "csak" azzal foglalkozik, hogy I. r. tettes milyen mennyiséget használt fel, nem pedig arról beszél, hogy ügyfelem bármilyen kijelentést tett volna arra vonatkozóan, hogy 4 – 5 litert öntsön ki és gyújtson meg. Önkényes dolog a perdöntő részeket elhallgatni. Itt is megsértette a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú végzése ügyfelem tisztességes bírói eljáráshoz való jogát.

- 6/1 2. rész: Valótlan ítéletábrái állítás, hogy az elsőfokú bíróság bármilyen „**rábírói**” magatartást nevesített volna. Az indokolási kötelezettség elmulasztását jelenti minden olyan eset, amikor a bíróság elítél valakit egy konkrét és speciális cselekvéssel megvalósítható bűncselekményért – jelen esetben a rábírással megvalósítható felbujtásért – de az ítélet nem tartalmazza, nem nevesíti a rábírói magatartást. Egyetlen szóval sem említi meg, hogy „**hol-mikor-mivel-mire**” kiterjedően került volna sor felbujtásra. Ha létezne ez a cselekmény, akkor ez lenne minden oldalról bemutatva, de mivel nem történt semmilyen rábírással, így az ítélet sem tudott ilyet nevesíteni. Láthatóan **minden alapot nélkülöz** a felbujtás ítélete, az ítéletábrái is csak alap nélkül állítja, hogy létezett valamiféle rábírással, hiszen annak alátámasztására dokumentumot, adatot nevesíteni nem tud. Itt konkrétan megállapítható, kijelenthető, hogy egy abszolút törvényi hatályon kívül helyezési okot valósít meg a rábírással konkrét meghatározásának hiánya, nevezetesen, az indokolási kötelezettség hiányát. Az ítéletábrái általánosságban, konkrétumokat nélkülöző módon érvel a perújítási bizonyíték elutasítását alátámasztva, ahelyett, hogy észlelné, elismerné ezt a hatályon kívül helyezési okot és intézkedne a perújítás elrendelése iránt, hogy ezáltal a jogsértő alapítéletet hatályon kívül helyezze ahhoz, hogy a valóságnak megfelelő ítéletet lehessen hozni. Ezért ezen felajánlott perújítási bizonyíték önkényes elutasítása nem más, mint ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogának önkényes megtagadása.
- 6/2 Itt szintén valótlan az ítéletábrái érvelése, mert amiről itt írnak az nem a mi perújítási kérelmünk I-es témakörének bizonyítékairól szól. Az ajtó berúgás tűzgyorsító hatásának, illetve annak mértékének tisztázására is csak tárgyaláson kerülhetett volna sor az ott meghallgatott tűzvizsgálati szakértő bevonásával. Perújítási kérelmünk nem arról szólt, hogy az alapügyben hozott ítélet ne foglalkozott volna a tűzokozás eredményével, hanem arról, hogy az eredményt befolyásoló tényezők egyike sem került vizsgálat alá, például azzal, hogy tűzvizsgálati szakértőt idéznek a tárgyalásra és ott meghallgatják ezen kérdésekről a szakértői választ. Erre tekintettel a perújítási beadványunk 11., 12., 13. kérdéseinek tisztázására is nyitott bizonyítási eljárásban kell sort keríteni tűzvizsgálati szakértő tárgyaláson történő meghallgatásával. Ez kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezését követően egy megismételt eljárásban pótolható. Itt is minden alapot nélkülöző (iratellenes) állítás, hogy ügyfelem bárhol AJTÓ felgyújtásáról beszélt volna I. r. tettessel. Ezért ezen felajánlott perújítási bizonyíték önkényes elutasítása sem más, mint ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogának önkényes megtagadása.
- 6/3 Az ítéletábrái érvelése tévedésen alapszik. Ügyfelem villanyszerelő szakmunkás és vizsgázott MSZ 172 és MSZ 192-es létesítési és érintésvédelmi szabványokból. Megtanították neki, hogy egy lakás bejárati ajtajának be kell töltenie a tűzfal szerepét. Magyarul: a fából készül ajtónak impregnálnak kell lennie azért, hogy ha egy lakáson belül elektromos tűz keletkezik, az ne terjedhessen tovább, ne égjen le egy emelet, vagy az egész ház. Láthatóan ezt sem vizsgálta senki. Az ítéletábrái eljárásának a tagjai is laikusnak tekinthetők műszaki téren, ahogyan az elsőfokú tanács tagjai is azok voltak. A „fa” ajtó nem azt jelenti egy bejárati ajtó esetében, hogy az azonos jellemzőkkel bírna a tűzifával. Az elsőfokú alapítélet pedig láthatóan tűzifa tulajdonságának tekintette a bejárati ajtót, ami ugyancsak a tűzvizsgálati szakértő tárgyalásról való elmaradására visszavezethető szakszerűtlenség, ekként megalapozatlanság. A Be. 17 § (5) bekezdése nem véletlenül utalja kizárólagos hatáskörbe a közveszélyokozás miatti tárgyalásokat. Ennek jelentősége abban áll, hogy a bírói tanácsban részt kell vennie egy műszaki végzettségű tagnak is, mint például a fiatalok ügyében egy pedagógus végzettségű tagnak. (A Be. 17. § (5). bekezdés szerint a főváros területén közveszély okozás miatti ügyben felvetődik, hogy el sem járhatott volna a Fővárosi Bíróság, mert erre a törvény kizárólagos illetékességgel a PKKB-t jelöli ki. Eleinte a nyomozati szak bírói eljárásaira, előzetes letartóztatás meghosszabbítására is a PKKB-n került sor.) Idevonatkozóan még az is tény, hogy ügyfelem nem tudhatta, hol lakik [REDACTED]. (Ezt a tárgyalási jegyzőkönyv 22. oldal utolsó bekezdése és a 244. oldal 5. bekezdése rögzíti.) Ekként kizárt, hogy ügyfelem ismerhette volna a helyszínt, amire vonatkozóan más peradat sincs, ezért rá vonatkozóan szóba sem jöhetnek a szándékosság/gondatlanság megítéléséhez felhozott ítéletindokolási érvek, mert azok csak és kizárólag I. r. tettesre érvényesek. Ezért ezen felajánlott perújítási bizonyíték önkényes elutasítása sem más, mint ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogának önkényes megtagadása.

- 6/4 Érdekes módon itt az ítéletábra is elismeri, hogy nem mindegy, hogy milyen a bejáratú ajtó. Tévesen következtet azonban, amikor azzal érvel, hogy ügyfelemet is érintené, hogy I. r. tettes, hová és mennyi benzint öntött. Mindaddig, amíg a bíróság nem tud olyan adatot nevesíteni, hogy ügyfelem akárcsak megemlítette volna, hogy a tettes hová és mennyi benzint öntsön. Az önkényes mellébeszélések nem férnek bele a bírói mérlegelésbe! Az Alaptörvény alkotmányos joga „tisztességes” elbírálásról szól és nem önkényes mellébeszélésről. Azért, mert egy bíró állítja a hó fehérről, hogy az korom fekete, attól még az nem válik igazzá. Az ilyen bírói érvelés sérti a jogállamiságot és a jogbiztonságot. Ezáltal megsérti az **Alaptörvény B) Cikkébe** foglaltakat.
- 6/5 és 7/1 Abszolút téves az ítéletábra érvelése, hogy ne lenne releváns, sőt perdöntő, hogy mire irányult az elkövetői szándék, illetve mivel és mire terjedne ki az ítéleti felbujtás. Ügyfelemet bűnsegédként ítélték el, a bűnsegédi bűnrészesség pedig meg sem ítéltető a szándékegység vizsgálata és megállapítása nélkül! Ebben az ügyben kifejezetten szakértői kompetenciába tartozó kérdések megválaszolása után kerülhet csak abba a helyzetbe bármely – műszaki téren laikus – bírói tanács, hogy eldöntse, milyen kijelentések, cselekvések határozhatják meg a szándék és szándékegység határait rongálás, közveszély okozás és szándékos emberölés között. Természetesen nem a szakértő az, aki jogilag megítélheti a helyzetet, itt sem erről van szó. Arról van szó, hogy elengedhetetlen a szándékegység határának tisztázása, amihez közveszély okozás esetén, illetve közveszély okozás eredményeként bekövetkezett haláleset miatt vitán felül elengedhetetlen tűzvizsgálati szakértő tárgyaláson történő meghallgatása, amely álláspontot a perújítási indítványban meghivatkozott bírósági határozatok is megerősítik. Az ennek ellenére történő elutasítás pedig alapjaiban sérti ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogát.
- 7/2 Téves az ítéletábra álláspontja abban a tekintetben is, hogy [REDACTED] szakvéleménye ne lenne teljesen ÚJ és a Be. 408. § (1) bekezdés a/ pontjának mindenben megfelelő új perújítási bizonyíték. Ezért ezen felajánlott perújítási bizonyíték önkényes elutasítása nem más, mint ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogának önkényes megtagadása.

Összefoglalva: A perújítási kérelem I-es témakörében olyan új bizonyítékról van szó, ami biztosan képes megváltoztatni ügyfelem ítéletét, ezért kértém, hogy a Kúria rendelje el a perújítást ügyfelem vonatkozásában a szándékegység határainak tűzvizsgálati szakértő tárgyaláson történő meghallgatásával történő tisztázása okán. A Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú végzés önkényesen és az idevonatkozó Alaptörvényi alkotmányos jogok megsértésével utasította el, hogy ügyfelem első ízben vizsgálathassa meg a szándékegység határát tisztázni képes bizonyítékait. Márpedig a Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú végzése így önkényesen tagadta meg ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

- 3/2 és 7/2–3 2. pont – Perújítási kérelem **II. témakör:** „**II. Az elmeszakértők közreműködése**”
- Abszolút téves és itt elfogadhatatlan az ítéletábra érvelése az elmeszakértők tárgyaláson történő meghallgatásának elmaradása és a felelősségelhárításról szóló – egyébként egybehangzó – szakvéleményeknek az alapítélet indokolásában történő értékelésének elmaradása ügyében. **Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy emberölés miatt folyó büntetőügyekben az elmeszakértőket a tárgyaláson meg kell hallgatni. Különösen kiemelt jelentősége van ennek a bírói gyakorlatnak ebben az ügyben, ahol ügyfelemet kizárólag I. r. tettes verbális és felelősségelhárító terhelésére ítélték el. A verbális terheléseket kivétel nélkül minden szakértői vélemény, technikai bizonyíték és fizikai lehetőség cáfolja.** A perújítási ügyben eljáró ítéletábrái tanács nem értette meg, (vagy szándékosan nem akarta megérteni,) hogy miről szól ez a perújítási témakör. Az ítéletábra teljesen figyelmen kívül hagyta, hogy az elmeszakvélemények felelősségelhárításról szóló részei nem ítélt adatok, mert azok értékeléséről egyetlen szót sem tartalmaz az alapítélet. A perújítási kérelem II. témaköre teljesen új szempontok alapján mutatja be ezt a helyzetet. Fel kell tenni a kérdést, hogy miről is szól ez a felelősségelhárítás? Arról, hogy I. r. tettes Kovácsra fogja az elkövetést? NEM! Arról, hogy I. r. tettes azt állítaná, hogy Kovács bírta volna rá, hogy szerezze vissza a pénzét, okozzon közveszélyt, vagy öljön embert? NEM! **A felelősségelhárítás konkrétan arról szól, hogy [REDACTED] I. r. tettes Kovács Zsolt ügyfelemet okolja azért, hogy ő lebukott és bíróság előtt áll.**

Nyomozati szakban még azt állította, hogy ő tervezte, majd azt, hogy [REDACTED] lete volt a gyűjtöttség, ezért volt szükség [REDACTED]. Eddig ezt senki sem vizsgálta. A tárgyalási jegyzőkönyv 26. oldal 1. bekezdése arról szól, hogy az ügyész kifejezi, hogy miért szükséges az elmeszakértők tárgyaláson való kihallgatása. A bíróság idézte is [REDACTED] elmeorvost 2004. március 02-ára. Ezen a napon a tárgyalás végül elmaradt. A tárgyalási jegyzőkönyv 117. oldalának utolsó bekezdése rögzíti, hogy az eljáró tanács elnöke közli ügyfelemmel, hogy nem kell idéznie az elmeszakértői szakvéleményekből, mert szó sincs arról, hogy őt felbujtással vádolnák, még I. r. vádlott sem hárítja a felelősséget, „*még csak azt sem mondja, hogy Ön beszélt volna rá kifejezetten*”. Természetes, hogy ilyen bírói kijelentés után sem ügyfelem, sem védője nem fektetett hangsúlyt a felbujtás elleni védekezésre. **Figyelemre méltó, hogy ha maga a tettes tagadja, hogy ügyfelem felbujtotta volna az ítéleti bűncselekményekre és rábírói magatartás sem létezik, akkor mi ez az életfogytig tartó szabadságvesztést kiszabó ítélet felbujtásért?**

2004. június 01-én még egy új elmeszakértőt is kirendeltek. Az alapügy bírósági iratai között 126. sorszámmal elfekszik az újabb elmeszakértői szakvélemény, amely 2004. október 18-án kelt és [REDACTED] ü. orvosszakértő és [REDACTED] ü. elmeorvos szakértő készítette és amit ellenjegyzett [REDACTED]. Ez a szakvélemény **újabb** perdöntő információt tartalmaz. Ezen szakvélemény az alábbiakat tartalmazza [REDACTED] I. r. tettestől a 4. oldal 12 – 15 sorokban: „*Életvezetése élszokásra való hajlamot, kriminális cselekménye következményeit mutatva hullámzó jellegű. A cselekmény elkövetését elismeri, igyekszik a felelősséget elhárítani*”. Szintén tartalmazza a szakvélemény I. r. tettestől az 5. oldal 4 – 6 sorában, hogy: „... jellemezhető szociopathiás személyiségfejlődésre utal, melyhez felelősségváró magatartás is társul.”.

E pont összegzése: Kovács Zsolt ügyfelemnek is alkotmányos joga, hogy nyitott bizonyítási eljárásban kérdéseket tegyen fel az **elmeszakértőknek**, hogy I. r. tettes felelősségváró magatartása – amit 6 különböző vizsgálat eredményei egybehangzóan igazolnak – miről szól. Az **Alaptörvény XXVIII. Cikk (3)** bekezdése szerinti védekezési jog nem merül ki abban, hogy leírhatja védekezését, hanem a Be. 75. § (4) bekezdés szerint az eljáróknak törvényi kötelezettsége közreműködni.

Perújítási bizonyítékunk ezen része arról szól, hogy I. r. tettes felelősségváró magatartásából, az elfogása miatt bosszúból egy passzív jelenléttel vont a saját maga által elkövetett gyűjtöttségbe. Igaz ez legfőképpen azért is, mert I. r. tettes ügyfelemet okolta azért, amiért ennek az ügynek ő maga is terheltje lett és szembesítették tette részleteivel, holott lelkiismerete egyébként is mardosta. Az elfogása miatt okolta tehát I. r. tettes ügyfelemet.

Az elmeszakértők véleményében olvasható, [REDACTED] felelősségváró magatartásról szóló részek tehát nem megítélt adatok. Egyetlen szó sem található az alapítélet indokolásában arról, hogy ezen információkat értékelte volna a bíróság. Az alapügyben felmerült bizonyíték is lehet perújítási bizonyíték, amennyiben alkalmas új tények bizonyítására. Jelen ügyben minden adott ahhoz, hogy ezen meg nem ítélt adatokat felhasználjuk arra, hogy I. r. [REDACTED] állomásából minden olyan részletet kizárjanak a bizonyítékok köréből, ami Kovács Zsolt ügyfelemre vonatkozik. Erre figyelemmel határozott álláspontom, hogy a bizonyíték a Be. 408. § (1) bekezdés a/ pontjának minden tekintetben megfelel. Ezért ezen felajánlott perújítási bizonyíték esetében is az önkényes elutasítása nem más, mint ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogának önkényes megtagadása.

3/3 és 7/5, 6., 7., 8. Alapítélet az ítélet táblája vádhoz kötöttség elvének megsértésével kapcsolatos álláspontja. A vádhoz kötöttség elvének megsértésével kapcsolatos tény, ügyfelem [REDACTED] elnökhelyettes úrral folytatott levelezése alapján kristályosodott ki, aminek eredményeit ügyfelem 2017. január 25-én 5 oldalas gépelt beadványban írta le a Fővárosi Ítélet táblájának a perújítási kérelem kiegészítéseként. Ebben az ügyben a vádhoz kötöttség elvének sérelméről van szó, tanácskönyvbe illő példaként. Ebben a helyzetben szóba sem jöhet a Be. 2 § (4) bekezdés szerinti lehetőség, mert itt nem az dönti el ezt a joghelyzetet, hogy emelt-e vádat az ügyészség felbujtás miatt, de még csak az sem, hogy létezik-e bármilyen felbujtói magatartás, hanem csak az, hogy a vád és a bizonyítás tárgyává lett-e téve az ítéletben szereplő bűncselekményekre történő rábírói cselekvőség, avagy nem. Erre a perdöntő kérdésre csakis nemmel lehet válaszolni.

Nem lett bizonyítás tárgyává téve semmilyen rábírói magatartás azon egyszerű oknál fogva, hogy nem történt rábírás. A tettes önbíráskodási cézzal követte el a gyűjtogatást, ezért a perben felvett bizonyítás adatai között sem lelhető fel az ítéleti felbujtás jogellenes magatartása a rábírás / vagy a felhívás a bűncselekmény elkövetésére. Az ítéletábla határozata ebben a tekintetben nem más, mint mellébeszélés. **Amikor egy olyan bűncselekményért ítéli el a bíróság a vádlottat, aminek a jogellenes cselekvősége – jelen esetben a felbujtás elkövetési magatartása – nem lett a bizonyítás tárgyává téve, az konkrétan a vádhoz kötöttség elvének a megsértése. Sajnálatosan ez a jog és tényhelyzet az ítéletben megjelenő bírói hiba. Jelen esetben egy életfogytig tartó fegyházbüntetést eredményező bírói hiba.** Itt jön a képbe újra a perújítási kérelmünk 4. oldal végén és az 5. oldal 1. bekezdésében idézett 25/2013. (X. 4.) AB határozat [37] és [38] pontja. ■■■■■ elnökhelyettes úr azt írta ügyfelemnek, hogy: „...a törvényt sértés kiküszöbölése ... nem függ attól, hogy a téves döntést melyik bíró hozta.”. Most kiderült, hogy a gyakorlatban ez nem így van.

Ügyfelem azt várta, hogy a Kúria ismerje fel ezt a hibát és tegyen meg mindent az ártatlanul elítélt személy rehabilitálásáért. Ennek fényében teljesen mindegy, hogy hányszor hivatkozott „vádelsértésre” ügyfelem és hányszor utasították el azzal az indokkal, hogy a tanácsnak joga, hogy a vádtól eltérően minősítse az ügyet, **mert arra az eljáró tanácsnak sincs szabadsága, hogy a vádban nem szereplő cselekvőséget ítéljen meg, illetve olyan bűncselekményben – felbujtásban – mondja ki bűnösnek a vádlottat, amelyre nézve nem is folyt bizonyítás.** Ebből adódóan téves az az ítéletáblai érvelés, ami a Be. 2. § (4) bekezdését hozza fel újra és újra a vádhoz kötöttség elvének megsértésével szemben.

Összegezve: Ebben az esetben a bejelentett abszolút törvényi hatályon kívül helyezési ok miatt a Fővárosi Ítéletáblának és a Kúriának is intézkedési kötelezettsége lett volna! Azzal, hogy nem tettek eleget a Be. 417. § (3). bekezdésébe foglalt törvényi kötelezettségüknek önkényesen megsértették ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

3/4 4. pont, 7/9 10. pont: Perújítási kérelmünk **IV. témakörének** Vas MRFK 3/13/2001. ált. számú hivatalos **feljegyzése konkrét, kézzelfogható, soha fel nem használt, így meg sem ítélte, a Be. 408. § (1) a/ pontjának mindenben megfelelő új perújítási bizonyíték.** PERDÖNTŐ bizonyítékról van szó, ami, ha rendelkezésre állt volna az alapeljárások során, akkor sem az ügyészség, sem a bíróság nem minősítette volna érdektelen tanúnak ■■■■■ § 2005. május 05-én az alapügyben eljáró bíróság teljeskörűen felmentette volna ügyfelemt.

Téves az ítéletábla idevonatkozó nézőpontja és értelmezése. Kezdem azzal, hogy senki sem állította azt a részünkről, hogy ez a bizonyíték a gyűjtogatásról szól. Ez a bizonyíték konkrétan arról szól, hogy ■■■■■ nem volt érdektelen tanú! **Ez a bizonyíték ennek a konkrét ténynek a bizonyítására nagyon is alkalmas,** ezért vitathatatlanul **új perújítási bizonyíték!** Téves az ítéletáblai álláspont és érvelés abban a tekintetben is, hogy 16 év után ne lenne konkrétan beazonosítható és egyetlen személyre redukálható a bejelentő személye. Perújítási kérelmünk 23. oldalának 3. és 4. bekezdése hibátlan logikai láncsal igazolja a bejelentő kizárólagos személyét. Nem létezik az egész földön más olyan személy, aki az információk azon összességével rendelkezett volna 2001. október 11-én, mint amit a bejelentés 4 mondata tartalmaz, csak és kizárólag ■■■■■ ezért ezen felajánlott perújítási bizonyíték önkényes elutasítása itt sem más, mint **ügyfelem Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogának önkényes megtagadása.

8/1 Téves és teljesen önkényes az ítéletábla azon észrevétele, hogy a perújítási kérelem **IV. témakörében** a 23., 24., 25. oldalakon ismertetettek „nem alkalmasak” ■■■■■ szavahihetőségének a megdöntésére. Eleve amár hivatkozott BH 2004.229., és a BH 2005.423. eseti döntésekben már több mint tíz éve közzétették, hogy a perújításról döntő bíróság **a bizonyítékok bizonyító erejét nem értékelheti, csak azt, hogy ALKALMAS LEHET-E az ítélet megváltoztatására.** Az „alkalmas lehet-e”-nél sokkal többre szolgáltat bizonyítékot az anyag, mivel minden **technikai adat,** minden **fizikai lehetőség,** minden **szakértői vélemény** egymástól teljesen függetlenül és

egymást erősítve **kizárják** [redacted] avahihetőségét azon vallomásrészeinek tekintetében, amelyek ügyfelemre terhelőek, nevezetesen, hogy ő Csepelre ment reggel, közben Kőbánya-Kispestre előbb ért oda, mint [redacted] vagy azt, hogy ügyfelemnek egy lopott autóhoz vitt benzint az ügyfelem által nem ismert címre és onnan nem őt, hanem I. r. [redacted] hívta. A IV. témakörben felajánlott új perújítási bizonyíték nem kizárólag [redacted] vallomásai ezen részeinek valótlanságát bizonyítják, **hanem azt is, hogy az ügyfelem terhére értékelt összes részcselekményt csak és kizárólag [redacted] te el! Milyen bíróság mondhatná erre azt, hogy ez nem perdöntő perújítási bizonyíték és miért?**

Az önkényes elutasítása miatt itt is konkrét tény, hogy a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú önkényes döntése és a Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú önkényes döntése súlyosan megsértette ügyfelem Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

8/2 Teljesen TÉVES az ítéltábla azon érvelése, hogy a vallomások titkosítása miatt [redacted] I. r. tettes nem értesülhetett [redacted] őt terhelő vallomásairól.

Ad 1) Kovács Zsolt előzetes letartóztatásba kerülését követően 2001. október és 2002. február közötti időszakban [redacted] „mint jóbarát – jó pénzért” fuvarozta Kovács Zsolt [redacted] két hetente Szombathelyre a Vas MRFK-ra. Kovács Zsolt mindig örömmel számolt be feleségének az új hírekről, hogy vallomásaiért cserébe heteken belül kiengedik. [redacted] 200 km-es visszautakon szépen beszámolt ezekről [redacted], aki napi kapcsolatban állt [redacted] hogy Kovács Zsoltnak milyen bűncselekményekről volt információja, miről és mit tudott, mi az, amiért vádalkut köthet.

Ad 2) [redacted] esetében, ha nem is mutatták be neki Kovács Zsolt ügyfelem ügrről tett vallomásait, ha nem is ismerte meg szóról-szóra ügyfelem vallomásainak tartalmát, akkor is olyan részletekkel szembesítették a nyomozók annak érdekében, hogy beismerje a bűncselekményt, ami nem származhatott mástól, mint ügyfelemtől, akinek 2001. október 12-ét megelőző egyik éjszaka sírva beszámolt az ügy részleteiről.

Itt is visszautalok a BH 2004.229., és a BH 2005.423. eseti döntésekben megfogalmazottakra. A perújításról döntő bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy van-e a felajánlott bizonyítékok között olyan új bizonyíték, ami az alapügyben képes lett volna megváltoztatni a meghatározott tényállást és így ez a bizonyíték alkalmas lehet-e az ítélet megváltoztatására. Itt pedig erre a válasz vitathatatlanul az, hogy IGEN! A IV. témakör új perújítási bizonyítéka minden kétséget kizáróan Be. 408. § (1) a/ pont szerinti **új perújítási bizonyíték, ami önmagában is alkalmas a teljes igazság egyszerű és gyors meghatározására, ügyfelem felbujtás alóli felmentésére, teljes körű rehabilitálására.**

Ezért ezen felajánlott perújítási bizonyíték önkényes elutasítása sem más, mint ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdésébe foglalt alkotmányos jogának önkényes megtagadása.**

Összefoglalva: Konstatálható, hogy [redacted] tudta, hogy Kovács Zsolt milven inf [redacted] nyomozóinak. A tárgyalási jkv. 81. oldala után 47. alszámú iktatással van csatolva az a levél, amit [redacted] Ez is minden kétséget kizáróan igazolja, hogy mindenről tudott, minden információt megosztottak egymással, és közös ellenségük Kovács Zsolt volt.

Ez annyira jelentős PERÚJÍTÁSI BIZONYÍTÉK, hogy erről ügyfelem legutolsó beadványában tájékoztatta dr. Kónya István elnökhelyettes urat. Ez a bizonyíték egyben azt is bizonyítja, hogy [redacted] információ cseréi tökéletesen működtek, alkalmasak voltak arra, hogy [redacted] az ügyből, megtévesztették az ügyben eljáró nyomozókat, ügyészeket és az alapügyben első fokon eljáró bírói tanácsot is.

Sajnos a Fővárosi Ítéltábla eljáró bírói abszolút nem ismerték meg az ügy lényeges információit, ezért érvelésük minden alapot nélkülöz ezen perújítási bizonyíték vonatkozásában is Kétség sem férhet ahhoz, hogy az ilyen bírói döntések nem felelnek meg az Alaptörvény szerinti „tisztességes” bírói eljárásnak! Márpedig itt a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzése önkényesen tagadta meg ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.**

3/utolsó, 4/1 és 8/3 - 5 pont – V. Témakör: Kezdem azzal, hogy Kovács Zsolt 2001. május 27-én az első és egyetlen nyomozati kihallgatásán már jegyzőkönyvbe mondta, hogy ő csak és kizárólag a rendőrségnek átadott floppyk [REDACTED] adatbázisából tudja nevesíteni az alibijét igazolni tudó személyt (nyomozati irat 1319. oldal vége és 1321. oldal eleje). Erre azóta sem adtak neki lehetőséget! Ma már nem az alibije igazolása a lényeg, hanem sokkal inkább a szavahihetőségének az igazolása, amire ezen adatbázis különösen és sok tekintetben alkalmas. Ennek azért van **perdöntő** jelentősége, mert képes cáfolni az I. r. tettes által felelősségelhárításból rá tett verbális terhelések hitelességének látszatát. (Azért „csak a látszatát”, mert másról nem igazán beszélhetünk.) Itt sem jöhet más szóba, mint az, hogy a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzése önkényesen tagadta meg ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

8/5 Kicsit bántó megjegyzés az ítéletábról, hogy „a védő végre csatolta” a floppyk adatbázisát. Nem ok nélkül nem lett eddig csatolva az anyag. A peradatokat ismerők tudhatják, hogy az alapügyben eljáró elsőfokú bíróság megpróbálta már beszerezni (112 – IV alszám) mire az ORFK válaszolt a 186. alszámon lévő és **90 évre (!) titkosított** [REDACTED] amú levélben, hogy az adatok törölődtek ők meg kidobták az adathordozókat. (Ez is rendkívül érdekes, mivel egy 90 évre titkosított floppy tartalmát csak a titokgazda engedélyével lehet nézegetni, tehát engedély nélkül ki nézegette, ki állapította meg, hogy tönkrement, és kinek az engedélyével dobta ki azt, aminek a 90 évre való titkosítását továbbra sem oldották fel?) Ezek után ügyfelemnek fogvatartottként nem sok esélye maradt arra, hogy előkerüljenek ezek az adatok. Tudta, hogy készített róluk másolatot, de hollétükről fogalma sem volt. Amikor 2012-ben egy barátja megtalálta édesanyja pincéjében, akkor nagyon megörült neki, hogy ezzel áttörő sikert ér el, de fogvatartottként nem kapott lehetőséget, hogy számítógéppel kielemezze az előkerült adatbázist. Perújítási kérelmünk 26. oldalának 2/3 részénél található **youtube link**⁸ az, ami egy perbírósági bíró véleményét tartalmazza erről az adatbázisról. **Kérem**, tekintsék meg ezt a 3 perces kis videót.

8/8 TÉVES ítéletábrai érvelés, hogy ügyfelem alibire vonatkozó állításai NE lennének következtetések. ÉN írtam egyszer (sajnos kommunikációs félreértés miatt tévesen) a Fővárosi Ítéletábra 2.Bpi.11.368/2013/7. számú perújítási kérelmünket elutasító végzés elleni fellebbezésében, hogy ügyfelem egy autólopásban vett részt a gyűjtogatás időpontjában. Ügyfelem egyből jelezte számomra, hogy ez nem így történt, és tudomásom szerint javításként be is jelentettem ezt, de a Legfőbb Ügyészség által 2014.01.21-én kelt BF.129/2014/1 számon írt észrevételében a 2. bekezdésben a 4. sorban még az szerepelt, hogy: „*II.r. terhelt éppen autót lopott.*” A valóság az, hogy egy lopott autó műszerfalát vitte kikódolva Kőbánya-kispesten és úgynevezett „3-szálás” indító egységeket, amiket ő gyártott. A teljes 71 oldalnyi minősített vallomást ezért is perdöntő lett volna nyitott bizonyítási eljárásban megítéltetni már az alapeljárásban a Be. 70/C § (5)/b, pont törvényi kötelezettség szerint. Mint tudjuk, ügyfelem nem ítéltethette meg még az ügrről tett feltárási vallomását sem. Ez pedig alapjaiban sértette meg ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (3).** bekezdésébe foglalt alkotmányos védekezési jogát.

8/9 Semmiféleképpen nem róható ügyfelem terhére, hogy 2002. május 27-i gyanúsításától kezdve 10 éven át **lehetősége sem volt** és újabb 5 évig lehetőséget sem kapott arra, hogy bemutassa és nyitott bizonyítási eljárásban megítéltethesse az alibijét és **szavahihetőségét** igazolni képes technikai adatbázisát. Különös, hogy az a Fővárosi Ítéletábra kéri számon, hogy miért nem mutatta be eddig a bizonyítékot, AKI AZ ÉRDEMI BEMUTATÁSRA MOST SEM ADOTT LEHETŐSÉGET! Ez itt megint nem más, mint az, hogy a Fővárosi Ítéletábra 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntése és a Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú végzése **önkéntesen** tagadta meg ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

Nagyon vártam, hogy a Kúria az V. témakörben felajánlott perújítási bizonyítékról milyen véleményt fog alkotni. Az ORFK 90 évre titkosította azt az anyagot, aminek ez az adatbázis volt a legfőbb bizonyítéka. (Ügyfelem meggyőződése szerint az ORFK a titkosítás intézményét használta fel a rendőri bűncselekmények elévültetésére, elrejtésére.)

Összefoglalva: Kijelenthető, hogy ez az adatbázis is a Be 408. § (1) a/ pontjának mindenben megfelelő perújítási bizonyíték, ami SOHA eddig nem került vizsgálatra így biztosan nem nevezhető ítélt adatnak. Ez a bizonyíték is tökéletesen alkalmas arra, hogy hiteltelenné tegye I. r. tettesnek ügyfelemre vonatkozó terheléseit és bizonyítsa ügyfelem szavahihetőségét.

Már a fellebbezésben leírtuk, hogy: „*Sértené ügyfelem Alaptörvény XXVIII. Cikk (3) bekezdése által biztosított védekezéshez való jogát, ha ezt a bizonyítékot nem mutathatná be és nem ítéltethetné meg, mint perújításai bizonyítékot. A Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi. bírói tanácsa megtagadta ügyfelemtől, hogy bizonyíthassa szavahihetőségét. Ez egy újabb alkotmányos jog megsértését is jelenti.*”

Az ennek ellenére történő **önkéntes** elutasítás pedig alapjaiban sérti ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogát.

4/2 6. pont 8/utolsó és 9/1 **A perújítási kérelem VI. témaköre:** Itt is abszolút hatályon kívül helyezési okról van szó. Téves az az Ítéltáblai állítás, miszerint ügyfeletem „**bizonyos mértékű titoktartási kötelezettség terhelté.**” A valóság ezzel szemben az, hogy **ügyfeletem az egész eljárás alatt az egész ügyre kötötte a titoktartás.** Ügyfeletem már 2002. május 27-én úgy hallgatta ki [REDACTED] nyomozó, hogy sem részére, sem saját maga részére **nem kérte meg** az 1995. évi LXV. tv. (Itv.) 17. § (1) bekezdés szerinti felmentést a minősítő [REDACTED] osztályvezetőtől, akivel napi kapcsolatban álltak. Perújítási kérelmünk 28. oldala tökéletesen bemutatja, hogy [REDACTED] tökéletesen tisztában volt titoktartási kötelezettségével. Az ügygel kapcsolatban egyetlen kérdésre sem válaszolt, mert az **egész ügyre nézve kötötte a titoktartási kötelezettség** ügyfelemnek az ügrről tett - és a nyomozó hatóság által titkosított - tényfeltáró vallomása által. **Evidens, hogy amire a rendőröket kötötte a titoktartás, arra ügyfeletem is,** hiszen a vallomás titkosítása minden érintettre vonatkozott. Elismerjük, hogy ez a helyzet megtéveszthette az eljáró bírói tanácsot, nevezetesen, hogy a tanács okkal vélelmezte, hogy az ügy előadó nyomozója tudja, hogy miről szól ügyfelem vallomása és így mire terjed ki az őt kötő titoktartási kötelezettség. Láthatóan pont ez a személy, név szerint [REDACTED] nem kérte meg a felmentést ügyfelem részére ahhoz, hogy gyanúsítottként kihallgathassa! Ebből eleve már az adódik, hogy ügyfelem minden terhelti kihallgatására a Be. 78. § (4). bekezdése szerinti tiltott módon került sor. Ennek pedig minden jogállamban annak kell lenni a jogkövetkezményének, hogy ki kell zárni ügyfelem minden vallomását a bizonyítékok köréből. Na nem azért, mert bármely szaváért ne állna ki, hanem a törvényi jogsértősége okán!

Itt az az érdekes, hogy az alapeljárásokban és mostanáig senkinek sem tűnt fel, hogy a nyomozók titoktartási kötelezettsége pontosan ugyanarra terjed ki, mint ügyfelem titoktartási kötelezettsége, konkrétan az egész ügyre. **Érthetetlen, hogy a Fővárosi Ítéltábla tanácsa szerint jelentéktelen az, hogy ügyfelem az összes terhelti kihallgatása törvényes keretek között zajlott-e, vagy sem.** Az ilyen bírói döntés semmiféleképpen nem állja ki a tisztességes eljárás és a tisztességes követelmény kritériumait.

Ezért ezen felajánlott perújítási bizonyíték önkéntes elutasítása sem más, mint ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogának önkéntes megtagadása.

9/2 Súlyos tévedésről tesz tanúbizonyságot a Fővárosi Ítéltábla végzése a 9. oldal 2. bekezdésében olvasható szövegrész szerint. **Iratellenes az az állítás, hogy ügyfelemnek az ügrről tett tényfeltáró vallomása tekintetében a titkosítást feloldották volna még az alapeljárásban,** hisz akkor a nyomozók sem hivatkoztak volna titoktartási kötelezettségükre kihallgatásaik során. **Ügyfelem vallomásait – mind a 9-et – 2012. január 18-án oldották fel a titkosítás alól,** így ezen a napon, 7 évvel az alapügy befejezése után szűnt meg az érintettek titoktartási kötelezettsége. Kovács Zsolt ügyfelemnek minden alkalommal engedélyt kellett kérnie, amikor be akart tekinteni a saját vallomásába. 2007 és 2012 között ügyfelem több alkalommal is kapott betekintési engedélyt, azonban nyíltan nem használhatta fel az anyagot. **A Fővárosi Ítéltábla által a jelen perújítási ügyben leírtak azt bizonyítják, hogy most is úgy döntöttek erről a témakörrel, az ügrről tett feltáró jellegű vallomásról, hogy fogalma sem volt a tanácsnak arról, hogy az alapügyben I. fokon a Be. 70/C § (5) bekezdés b/ pontjában foglalt törvényi kötelezettség teljesítése helyett [REDACTED] nyomozó egy kivonatnak nevezett valamit gépelt és nyújtott be a bírósághoz, magára vonva ezzel a régi Btk. 221. § -ba ütköző bűncselekmény gyanúját.**

Perújítási kérelmünk 30. oldala a nyilakkal szemléltetett részen mutatja be, hogy az aláhúzott szavakat [REDAKT] teljesen önkényesen kihagyta az általa gépelt szövegből. Olvasható egy olyan rész ahol a mondat közepéről éppen a „nem” szót hagyta ki, ezzel teljesen ellentétes értelmet adva az egész mondatnak, ekként a szövegrész értelmének is. Talán nem is volt egy egész mondat, ami egyezett volna az eredeti vallomásban szereplő mondattal. Fontos kiemelni, hogy minősített anyagról nem lehet jogszerűen kivonatot gépelni. A Ttv. 2. § (2) bekezdése szerint az akkor hatályos Avtv. 20. § (4) bekezdése szerint lehetett kivonatot készíteni. Az előírt módszer az volt, hogy a fénymásolaton (!) felismerhetetlenné kellett tenni a meg nem ismerhető részeket. Az Avtv. 20 § (4) bekezdése írta le a kivonatolás lehetőségét és módját. A törvény nem adott lehetőséget az önkényes gépelésre. **Kértem, a Tisztelt KÚRIA Eljáró Bírói Tanácsától, hogy gondolja át, mi szükség lehetett a kivonatolásra. Ügyfelem szóról - szóra ismerte a saját vallomását, tehát ki elől tették azt hozzáférhetetlenné? Kinek a munkáját lehetetlenítették el? Az alapügyben első fokon eljáró bírói tanács elől zárták el az iratok tartalmát, a tanács munkáját lehetetlenítették el. Kinek a kárára történt mindez? Annak a kárára, aki a rendőrök által – más ügyekben - elkövetett bűncselekményekről 60 oldalnyi feltáró vallomást tett, név szerint Kovács Zsolt II. r. terhelt kárára.**

Sajnos a jelen perújítási ügyben első fokon eljáró tanács tagjai még ma sem tudják, hogy a 18321-8/2001/227-004. TÜK és 18321-8/2001/227-005. TÜK számú, 8 + 3 oldalas jegyzőkönyv szól az egész 2001. augusztus 15-i gyűjtogatás kiváltó okáról, részleteiről és az elkövető beazonosításáról. Ezeket a vallomásokat is 2012. január 18-án oldották fel a titkosítás alól. A feloldásért 7 éven át küzdött ügyfelem és még az Igazságügyi Miniszterrel szemben is pert nyert. Ennek eredményeként került sor a feloldásra. A Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú végzése minden hivatkozásában más jegyzőkönyvekről szól. A jelen ügyben első fokon hozott határozat említi a 18321-2-03/2000/060. TÜK számú jegyzőkönyvet, ami azonban már nem a gyűjtogatásról szól, hanem része a 060-tól 066-ig (irat)számozott, összesen 60 oldal terjedelmű rendőri bűncselekményekről, rendőri korrupcióról és autólopásokról szóló feltáró vallomássorozatnak, **aminek igenis köze van ahhoz, hogy [REDAKT] bűnbaknak próbálta – eddig úgy tűnik sikerrel – beállítani Kovács Zsolt ügyfelemet.** Egy ilyen súlyú ügyben eljáró bírói tanácstól elvárható lenne, hogy ismerje az ügyről tett feltáró vallomás tartalmát és a kivonatnak nevezett gépelt „valamivel” történő összevetés során a tapasztalt különbséget. Sajnos a jelen perújítási ügyben eljáró tanács mindebből semmit sem tudott, így nem kerülhetett abba a helyzetbe, hogy bármit megértsen a perújítási kérelem ezen témaköréből és megalapozott döntést hozhasson. Fontos megjegyezni, hogy az ügyről tett 8 + 3 oldalas jegyzőkönyv tartalma, továbbá a 60 oldalnyi bűncselekményeket feltáró vallomás még ügyfelem bűnössége esetén is (enyhítő körülményként) alkalmas lett volna arra, hogy ne szabjon ki a bíróság vele szemben életfogytig tartó fegyházbüntetést. 20 éves számos büntetés esetén is szabadult volna már kedvezményrel elsőbűntényesként.

A perújítási kérelem IV. témakörében felajánlott perújítási bizonyíték **önkéntes** elutasítása miatt itt is konkrét tény, hogy a Fővárosi Ítéltábla 5.Bpi.11.269/2016/6 számú önkényes döntése és a Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú önkényes döntése súlyosan megsértette ügyfelem Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

Összefoglalva: konkrétan kijelenthető, hogy a jelen ügyben hozott elsőfokú határozat ebben a tekintetben is megfosztja ügyfelemet az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdésébe foglalt tisztességes eljárás jogától azáltal, hogy megtagadta tőle annak a lehetőségét, hogy – immár a titoktartási kötelezettségtől nem korlátozva – perújítási tárgyaláson használhassa fel az általa tett feltáró vallomások teljes tartalmát a védekezéshez. A felhasználásnak több tekintetben is jelentősége lenne, így például alkalmas lenne I. r. tettes és [REDAKT] által szolgáltatott terhelő bizonyítékok cáfolására, nevezettek szavahihetőségének megdöntésére, valós szerepük bemutatására az ügyben, nem utolsósorban pedig alkalmas lenne enyhítő körülmény fennállásának bizonyítására is. Konkrétan kijelenthető, hogy abszolút hatályon kívül helyezési okról van szó és a Be. 408. § (1) bekezdés a/ pontjának minden tekintetben megfelelő új perújítási bizonyítékról **Ezek az adatok még szintén nem kerültek megítélésre.** A Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú **önkéntes** döntése súlyosan megsértette ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

4/3 7. pont: Itt is téves az ítéletábra érvelése. Teljesen más tartalmat és jelentést próbál adni a mi perújítási kérelmünknek, majd a saját hipotézisét vezeti le az elutasítás indokaként. Sajnos a jelen ügyben hozott elsőfokú határozatból ebben a tekintetben is az tűnik ki, hogy az elsőfokon eljáró tanács tagjai nem rendelkeztek kellő ügyismerettel, nevezetesen nem tudták, hogy mely TÜK számú jegyzőkönyvek szólnak a 2001. augusztus 15-i gyűjtogatás kiváltó okáról, részleteiről és I. r. tettes beazonosításához és elfogadásához szükséges információkról. Az ítéletábra végzése itt is a 18321-8/2001/060. TÜK-ről ír, (ilyen sorszámú jegyzőkönyv nem is létezik) szemben a perújítási kérelmünk 29. oldalán az alsó részen jól olvasható 18321-8/2001/227-004. TÜK jegyzőkönyvvel szemben. Nem csak számelírásról van szó, mert a tartalmával sincs tisztában az eljáró tanács és azt sem tudják, hogy mikor került sor a feloldásra, pedig az is olvasható a beadványhoz mellékelt CD-re felírt, szkennelt jegyzőkönyveken. Megállapítható tehát, hogy az eljáró bírói tanács nem ismerte meg az érdemi elbíráláshoz szükséges mértékig az előterjesztett perújítási bizonyítékokat. Már pedig ezzel megsértették ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből** levezethető „tisztességes bírói eljáráshoz” való jogát **és teljesen önkényesen sértették meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdésébe** foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

9/5 - 6 7. pont: Láthatóan itt sem vetették össze ügyfelem ügyéről tett feltáró vallomást a [REDACTED] által önkényesen gépelt, kivonatnak nevezett „valamivel”. Az ítéletábra végzése itt is az autós ügyekről szóló jegyzőkönyv számára hivatkozik. Az általuk hivatkozott jegyzőkönyv véletlenül sem tartalmaz egyetlen szót sem a gyűjtogatásról, annak kiváltó okáról. Ezekből a jegyzőkönyvekből (ti. a 060-tól 066-ig sorszámozottakból) egyetlen betű sem kerülhetett eddig felhasználásra. Nagyon sok jelentős és perdöntő részletet tett hozzáférhetetlenné [REDACTED] az önkényesen gépelt és kivonatnak beállított „valamijével”, amint azt a perújítási kérelemben részleteztük is. (Ami megvalósította a „jogosultaktól való hozzáférhetetlenné tétel” akkori Btk. 221. § szerinti bűncselekményét. Amit [REDACTED] nem ítélte el! Viszont ő volt a Fővárosi Ítéletábra 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntését meghozó bírói tanács elnöke! Elfogultsága mindezek alapján nem is lehet kérdéses!

Úgy véltük a bíróság elvégzi majd az összevetést és megtapasztalja, hogy miről is van szó. Ezért kértük, hogy a T. Kúriai Tanács végezze el az összevetést, vesse össze a 18321-8/2001/227-004. TÜK jegyzőkönyvet az alapügyben az 52. sorszám alatt rendelkezésre álló kivonatnak nevezett „valamivel”, hogy lássák milyen jelentőségű, a bizonyíték értelmét megváltoztató ferdítésről van szó. Határozott az álláspontom abban a tekintetben, hogy az elferdített bizonyítékot az alapügyben eljáró bírói tanács megtévesztésére készítették és használták. (Az ügyfelem által készített összehasonlító anyagot jelen fellebbezéshez mellékeljük.) A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú **önkényes** döntése itt is súlyosan megsértette ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdésébe** foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

9/7 Téves az ítéletábra érvelése, hogy a valós 18321/8/2001/227-004. TÜK és 005. TÜK számú, 8 + 3 oldalnyi teljesen eredeti szövegű vallomásnak ne lenne jelentősége arra nézve, hogy 2001-ben ügyfelem miről tudott, illetve ismeretei mire terjedtek ki. Perújítási kérelmünk tartalmának és jelentésének kiforgatása az állítás is, hogy mi itt ezzel a bizonyítékkal [REDACTED] I. r. tettes tudati, ismereti állapotára vonatkozóan akarnánk bármit bizonyítani. A perújítási kérelmünk bizonyítékai – beleértve a **VII. témakör** bizonyítékait is – Kovács Zsolt ügyfelem ismereteiről szólnak. Annak bizonyítékáról van itt is szó, hogy Kovács Zsolt abszolút nem rendelkezett [REDACTED] azonos információkkal az ügyről és főleg nem a helyszínről, valamint a sértett körülményeiről. Itt a lényeg, hogy ügyfelemnek nem volt ismerete semmilyen [REDACTED] által jól ismert tényről. Ezért állítjuk, hogy a 18321-8/2001/227-004. TÜK jegyzőkönyv teljes és eredeti szövege perdöntő lehetett volna már az elsőfokú eljárásban is és perdöntő mindvégig. Vitathatatlan tény, hogy ügyfelemnek joga van az ügyről tett saját vallomását felhasználni a védekezéshez, joga van azt a bizonyítási eljárásban megítéltetni. A Kúria Bpkf.I.557/2017/6 számú döntése **önkényesen** tagadta meg ügyfelemtől, hogy nyitott bizonyítási eljárásban ítéltethesse meg az ügyről tett feltáró vallomását és a további 60 oldalnyi „különösen fontos”-sá minősített vallomásait. Ezzel megint teljesen jog és törvényt sértő módon teljesen önkényesen sértette meg ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7). bekezdésébe** foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

9/8 és 10/1 Nagyot tévedett az ítéletábra, ugyanis a hivatkozott alapeljárási elsőfokú ítéletindokolás szerint is úgy jutott az eljáró tanács arra a következtetésre, hogy fennállhat az eshetőleges szándék, hogy azonos ismereteket, azonos tudattartalmat tulajdonított mindkét vádlottnak. Ez abszolút tévedés, mert ehhez a téves vélelemhez nagyban hozzájárult **a vádbeszéd 78 iratellenes megállapítása**, valamint a fentiek szerint törvénysértő módon készített kivonat II. r. ügyfelem feltáró vallomásából. Alaptalan a logikai következtetésre történő hivatkozás. Az alapügy elsőfokú ítéletének indokolása a 38. oldal (6) bekezdés utolsó 3 sorában az áll, hogy az erkély ismerete kizárhatta volna az eshetőleges szándékot, de mivel a vádlottak „korábban a lakásban nem jártak” így nem tudhattak az erkély létezéséről. Figyelmet érdemel azonban, hogy az erkélyek szükségszerűen a lakáson kívül helyezkednek el, ekként az utcáról is látható, hogy az épület egyik oldalán csakis erkélyek láthatóak az első emeletről a tizedik emeletig bezárólag. Ráadásul 4 lakást közös padozatú erkély köt össze, amelyek elválasztása egy - egy derékig érő drótháló üveggel van megoldva. Az ítéletábra hivatkozása ilyen „logikai érvekre” alapítva nem lehet helytálló. Különösen nem fogadható el az ilyen téves érvelés a luxuria és az eshetőleges szándék közötti döntés alátámasztására. Az ítélet indokolása szerint az erkély ismerete kizárhatta volna az eshetőleges szándék megállapíthatóságát. Tény, hogy I. r. tettes megfigyelte [REDACTED] sértettet. Más lakásvásárlóval járt is [REDACTED]. Ügyfelemnek viszont arról sem volt tudomása, hogy a sértett kertes házban vagy panel lakásban lakik-e, főleg arról nem, hogy hányadik emeleten. Az ilyen tényekkel szemben hazugságokkal meghozott elutasítás véletlenül sem nevezhető „tisztessége” bírói döntésnek. Márpedig a Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú végzése így **önkényesen** tagadta meg ügyfelem **Alaptörvény XXVIII. cikk (7).** bekezdésébe foglalt alkotmányos jogorvoslati jogát.

Összegezve: Láthatóan minden egyes perújítási témakör azt bizonyítja, hogy ügyfelemnek nincs köze a bűncselekményhez, nem követett el felbujtást. Ezáltal kétség sem férhet ahhoz, hogy akár egyetlen témakör perújítási bizonyítékát is kiemelve az alkalmas a az ítélet megváltoztatására!!! Így az elutasításra véletlenül sem lehet azt mondani, hogy az tisztességes volt, vagy ne sértene ügyfelem összes idevonatkozó Alaptörvényi alkotmányos jogát.

4/4 8. pont és 10/2,3: Kezdtém azzal, hogy a Fővárosi Ítéletábra már tanúbizonyságát adta, hogy nem olvasta át kellő figyelemmel ügyfelemnek az ügyről tett feltáró vallomását. **Egyetlen egyszer sem tudták leírni annak pontos számát, vagy körülírni annak tartalmát.** Ekként az ítéletábra tanácsa nem szembesült azzal a körülménnyel, hogy a 2001. november 27-én kelt vallomás már tartalmazta a bűncselekmény valódi kiváltó okát és annak részleteit. Amennyiben elolvasták volna, akkor biztosan megértették volna, hogy **a Be. 408. § (4) bekezdése szerint kihallgatni indítványozott tanúkat kívánjuk megkérdezni, hogy ismertek-e olyan részletet, ami a tettest arra ösztökélhette, hogy saját magától tegyen valamit a saját pénze visszaszerzése érdekében.** Perújítási kérelmünk 31. oldalán a **VIII. témakörnél** leírtuk, hogy a felbujtás kérdésköréről kívánjuk kihallgatni az ügyben eljáró nyomozókat. Látható, hogy hiába jelentek meg az alapügyben az elsőfokú tárgyaláson az ügyben eljáró nyomozók, [REDACTED] nem volt érdemben kihallgatható, mert az egész ügyre kiterjedő titoktartás kötötte őket. Nem került sor a felmentésük megkérésére, nem került sor zárt tárgyalásra, **ezért súlyosan sérült ügyfelem Alaptörvényi XXVIII. cikk (3). bekezdésébe foglalt védekezéshez való joga.**

A Be. 408. § (4) bekezdése törvényileg biztosít lehetőséget arra, hogy a mentességi joguk megszűnése után kihallgathatóak legyenek tanúként az ügy részleteiről információval rendelkező személyek. Bizonyos, hogy a két nyomozó birtokában vannak azon információknak, hogy [REDACTED] egy önkormányzati lakásüzérkedés elszámolási vitájából eredő önbíráskodásként követte el egyedül a gyűjtogatást. Az ilyen, új bizonyítékkal szolgálni tudó tanúk meghallgatására tett indítványt **nem lehet elutasítani, csak törvénysértő módon lehet megtagadni** perújító II. r. terhelte. A nyomozók vallomása már csak azért is perdöntőnek tekinthető, mert, ha csak kétséget ébreszt, hogy nem csak felbujtás folytán követhette el I. r. tettes a gyűjtogatást, már az is ügyfelem felmentéséhez vezethetne. Természetesen itt is sokkal többről, jelentősebb bizonyítékról van szó.

Az ítéletábra jelen ügyben eljár tanácsa ebben a tekintetben is a bizonyítékok megismerése nélkül állította határozatában, hogy azok nem alkalmasak arra, hogy kiváltsák a törvényben meghatározott joghatást.

Összegezve: A Fővárosi Ítéletábra itt is megtagadta ügyfelemtől az **Alaptörvény XXVIII. cikk (3)** bekezdésében foglalt alkotmányos jogát. Határozott véleményem, hogy ügyfelemnek a védekezéshez való jogából levezethető, hogy őt is megilleti az a jog, miszerint kérdéseket intézhessen a tanúkhöz, akik az ügy nyomozása során releváns információkhoz jutottak az elkövető személyére és motivációjára nézve. Tekintve, hogy titoktartási kötelezettségük okán a tanúk az alapeljárásban nem tehetek érdemi vallomást, teljeskörű kihallgatásukra csak a perújítási eljárás keretében van lehetőség.

TELJES ÖSSZEFOGLALÁS:

A Fővárosi Ítéletábra 5.Bpi.11.269/2016/6 számú döntése és a Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú döntése minden kétséget kizáróan megsértette ügyfelem Alaptörvénybe foglalt „tisztességes bírói eljárásához” való jogát, „védekezéshez” való alkotmányos jogát és az alkotmányos jogorvoslati jogát!

Az Alaptörvényi alkotmányos jogokat nem lehet kiüresíteni látszatintézkedésekkel! Főleg nem teheti meg ezt egy olyan Fővárosi Ítéletábra bírói tanácsa, aminek nem is oly régen még a Tisztelt Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró Úrnő volt a büntető kollégiumának a vezetője. És főleg nem teheti meg a Magyarország legfelsőbb bíróságának a Kúriának a bírói tanácsa!

Fellebbezésemben leírtam még a Kúriának, hogy: *„Pályafutásom során nem találkoztam még olyan ügygel, amelyben ennyi hatályon kívül helyezési ok jött volna össze. Még elképzelni is nehéz ilyen joghelyzetet. Ebben a helyzetben más szóba sem kerülhet, mint ügyfelem felmentése, hiszen 15 év alatt sem az ügyészség, sem a bíróság nem tudott egyetlen olyan cselekvőséget sem nevesíteni, amit ügyfelem követett volna el ebben az ügyben. Az alapügyben első fokon, maga az eljáró tanács írta le az ítélet indokolásában, (lásd: 40. oldal 1. bekezdés) hogy „Kovács Zsolt II. r. vádlott egyetlen olyan magatartást sem fejtett ki, amely alkalmas lett volna ölésre, avagy közveszély okozására.”. A hatóságok ezen túl rábírói magatartást sem tudtak nevesíteni, még konkrét erre irányuló kérdések nyomán sem.”* Mindezek alapján azt kértem és vártam a T. Kúriai Tanácstól, hogy állapítsa meg, hogy ügyfelem részéről valójában nem is történt felbujtás, nem volt rábírást a bűnös magatartásra és tegye meg a perújítás elrendelésével az első lépést ahhoz, hogy ügyfelem az ártatlanságát bebizonyíthassa, perújítási bizonyítékait az elrendelt perújítási eljárásban elbírálathassa.

Ki és miért akarná fenntartani egy olyan ítélet jogerejét, amelynek utólagos vizsgálatával sem lehet megállapítani, nevesíteni, hogy mi is volt ügyfelem részéről az elkövetési magatartás, mert annak leírása még a vádban sem szerepelt, így az ítéletbe sem kerülhetett bele.

Határozott álláspontom, hogy a felbujtásra nem folyt bizonyítás, amit az is bizonyít, hogy az ügyészség és a bíróság kérdést sem intézett a terheltekhez arra vonatkozólag az alapeljárásokban, hogy a felbujtásnak titulált ötletadásra hol és mikor került volna sor, az milyen szöveggörnyezetben hangzott volna el és az mire terjedt volna ki.

Határozott álláspontom, hogy a vád és a bizonyítás tárgyává nem tett cselekmény vonatkozásában SZÓBA SEM JÖHET a Be. 2. § (4) bekezdés szerinti vádtól eltérő minősítés.

Azt gondolom, hogy ebben az ügyben a másodfokú eljárástól kezdve, a felülvizsgálaton át, a perújítási kérelmek elutasítási érvelésén keresztül, eddig minden ügyészi és bírói érvelés alapnak vette, hogy létezik rábírói magatartás, az a bizonyítás eredménye és ezen minden alapot nélkülöző vélelem alapján érveltek a vádtól eltérő minősítéssel az ítéleti felbujtás jogszerűsége mellett. Láthatóan ez minden alapot nélkülöz, mert a peradatok bizonyítják, hogy nincs rábírói magatartás és nem lett a bizonyítás tárgyává téve az ítéleti bűncselekményekre történő rábírást cselekvősege. A vádtól eltérő minősítéssel való érvelés már bizonyítottan nem tartható fenn.

Határozott álláspontom, hogy ebben az ügyben a felbujtás elleni védekezés lehetőségét kérő perújítási kérelmet nem lehet elutasítani, csak jogfosztó módon ismételtén megtagadni.

Sajnos és a Kúria Bpkf.I.557/ 2017/6 számú döntése jogfosztó módon utasította el a fellebbezésem. Ebben nagy szerepe lehetett annak, hogy a Bpkf.I.557/ 2017 számon eljáró bírói tanácsnak tagja volt az az I-fokú neves bíró, aki a justizmord ítéletet meghozta. A perújítás elrendelésével a kollégájuk nagyon súlyos bírói hibáját is el kellett volna ismerniük! Itt kikerülhetetlenné válik a 25/2013 (X.4) AB határozat [38] bekezdésében a Tisztelt Alkotmánybíróság által már rég felismert tények:

**„Másként fogalmazva az ügy valamilyen titkolt körülménnyel összefüggő el-
fogult megítélését követően az ítélező érdeke, hogy az elfogultság okát je-
lentő körülmények titokban maradjanak, azokra ne derülhessen fény.”**

Még jelentősebb ok az, amikor egy neves bíró egy teljesen ártatlan embert ítél úgy halálra, hogy az ítéletindoklásában nem tudott egyetlen olyan jogellenes cselekvőséget nevesíteni, amit ügyfelem követett volna el! Nem csak a felbujtás vonatkozásában nincs arra adat, hogy „hol-mikor-mivel-mire” kiterjedően vagy milyen szöveggörnyezetben került volna sor a kitalált felbujtásra, hanem semmilyen más bűnszegédi magatartás vonatkozásában sem lehet ilyet nevesíteni, mert ügyfelem nem vett részt a 2001.08.15-i gyűjtogatásban!!!

Ügyfelem kérésére fellebbezésem tartalmazta még az alábbiakat is:

„Amennyiben a perújítási kérelem jogi és ténybizonyítékai nem lennének elegendőek a felbujtás alóli felmentés eljárásának megindítására, akkor adjanak választ az alábbi eljárásjogi kérdésekre is:

Ügyfelem kérdései az alkotmányjogi panasz eljárásában is relevánsak:

1. Fenntartható-e ezen ügy jogereje azon eljárásjogi tény mellett, hogy felbujtásért úgy ítélték el, hogy felbujtás miatt nem emeltek vádat, a felbujtás jogellenes cselekvőségét egyetlen törvényesen közölt vád sem tartalmazza és így nem is lett a bizonyítási eljárás tárgyává téve, felbujtás ellen védekezni ok és mód sem volt? (Továbbá a felbujtás jogellenes cselekvősége terhelési, vád és ítéletindoklási szinten sem létezik.)
2. Fenntartható-e a felbujtásért kiszabott életfogytig tartó ítélet jogereje azon tények mellett, hogy a „hol-mikor-mivel-mire” történt volna felbujtás részkérdéseire nem létezik peradati válasz, ezáltal nem szerepel a vádirati és nem szerepel az ítéleti tényállásban sem, hogy „hol-mikor-mivel-mire” történt volna felbujtás, mert valójában nem történt felbujtás, ellenben a vádirati és az ítéleti tény-állásban is szerepel a tettes önbíráskodási szándéka és tette?
3. Fenntartható-e ezen ügy jogereje azon eljárásjogi tény mellett, hogy az ügyről tett feltáró vallomásom titkosítása által az első gyanúsításomtól kezdve végig kötött a titoktartási kötelezettség az egész ügyre és senki sem kérte és adta meg a felmentést és így hoztak ítéletet?
4. Fenntartható-e ezen ügy jogereje azon eljárásjogi tény mellett, hogy a fentiek szerint minden terhelti kihallgatásom a Be. 78. § (4). bekezdés miatti tiltott módon felvettnek minősül?
5. Fenntartható-e ezen ügy jogereje azon eljárásjogi tény mellett, hogy ebben az ügyben úgy született ítélet közveszélyokozásban, hogy a tárgyalásra nem idéztek, így meg sem hallgattak tűzvizsgálati szakértőt? (BH 1991. 98 (6), (8), (10) és BH 1989. 438 (6), (9), (12) és KÚRIA Bfv.I.1.573/2014)
6. Fenntartható-e ezen ügy jogereje azon eljárásjogi tény mellett, miszerint emberölés büntette miatt kimondott ítéletre úgy került sor, hogy tárgyaláson nem jelent meg elmeszakértő, így meg sem hallgattak egyetlen elmeszakértőt sem, holott lényeges kérdés, hogy I. r. terheltről ([REDACTED] tettesről) adat merült fel arra nézve, hogy hárítja a felelősséget (!)?

7. Fenntartható-e ezen ügy jogereje azon eljárásjogi tény mellett, hogy még a Be. 70/C § (5) bekezdés /b, pont törvényi előírása ellenére sem használhattam fel az ügyről tett feltáró valomásomat a védekezésemhez?
8. Fenntartható-e ezen ügy jogereje azon eljárásjogi tény mellett, hogy eddig egyetlen tanút sem kérdezhettem meg a felbujtás kérdésköréről, mert miután megjelent az ítéletben a felbujtás, azóta nem volt megnyitva a bizonyítási eljárás?
9. Fenntartható-e ezen ügy jogereje azon eljárásjogi tény mellett, hogy a szavahihetőségem igazolására és a terhelések cáfolására, továbbá 2001. augusztus 14-ére a benzin vásároltatás idejére és 2001. augusztus 15-ére a gyújtogatás időpontjára az alibimet igazoló technikai adatokat először azért nem mutathattam be, mert a BRFK 90 évre titkosított ügyben állítólag kidobta, majd miután másolatban előkerült édesanyám pincéjéből azóta nem engedték bemutatni és megítéltetni?
10. Fenntartható-e ezen ügy jogereje azon eljárásjogi tény mellett, hogy a gyújtogatást kiváltó önbíráskodás bűncselekménye annak ellenére nem került megállapításra, hogy az konkrétan szerepel a vád és az ítéleti tényállásban, de az önbíráskodás nem került megítélésre?"

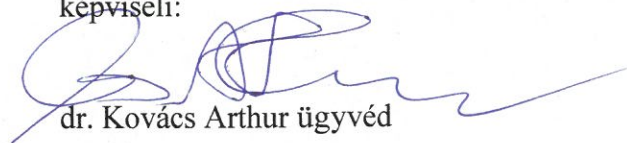
Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alkotmányjogi panaszunk alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdések formájában tartalmazza az itt felsorolt kérdéseket. Abszolút jogállami kérdés, hogy érdemi elbírálásra kerülhet-e ügyfelem alkotmányjogi panasza. Alapvető jogállami érdek, hogy az alkotmányjogi panaszban szerepeltetett alapvető jelentőségű kérdésekre érdemi AB határozatban kerüljön sor válaszadásra. Elengedhetetlen a vádhoz kötöttség elvét Alkotmánybírósági szinten leírni és elengedhetetlen a perújítási kérelmek befogadásáról való döntésnél Alkotmánybírósági szintről kidolgozva leírni, hogy nem lehet a tanúk meghallgatása nélkül és a felajánlott bizonyítékok megismerése nélkül arról dönten, hogy azok mire alkalmasak és mire nem.

Szeged, 2017. december 15.

Tisztelettel:

Kovács Zsolt indítványozó
képviseli:


dr. Kovács Arthur ügyvéd

 **Dr. Kovács Arthur**
Ügyvéd
Iroda: 6724 Szeged,
Csongrádi sgt. 108.
Mobil: 30/239-4383
Adószám: 50085215-1-28